

انترناسیونال ۴۳۹

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران

Worker-communist Party of Iran

جمعه ۲۱ بهمن، ۱۰ فوریه ۲۰۱۲

www.m-hekmat.com

جمعه ها منتشر میشود

Fax: 001-519 461 3416 anternasional@yahoo.com

سر دبیر: کاظم نیکخواه

صفحات ۱۵-۱۴

پیامهای رسیده به کنگره ۸ حزب کمونیست کارگری ایران

اطلاعیه شماره یک

کمپین جهانی برای آزادی زندانیان سیاسی

نامه ای از زندان رجایی شهر کرج به پینک فلوید ترانه ای برای مردم آزادیخواه ایران بسازید!
به امید روزی که ما گیلساهای خود را بلند کنیم و فریاد آزادی سر دهیم

عقیده و مرامی اعلام میشود. آمار
زندانیان سیاسی در ایران صدها نفر
است. ما تا کنون اسامی ششصد نفر
از این زندانیان را در اختیار داریم.
رهبران کارگری، دانشجویان

گرفته اند، برای جلب توجه
افکار عمومی بین المللی به
موقعیت زندانیان سیاسی و برای
آزادی همه آنها صرف نظر از هر

این کمپین بنا به درخواست
زندانیان سیاسی از گرایشات
سیاسی مختلف، و بنا به تماس
مستقیمی که با مینا احدی

معتراض، ویلاگ نویسان، وکلا،
فعالین سیاسی و جوانانی که در
صفحه ۶

انقلاب ۵۷ و جایگاه اعتصاب عمومی

به مناسبت سی و سومین سالگرد انقلاب ۵۷

اصغر کریمی
در مورد انقلاب ۵۷ از زوایای
بسیار متعددی میتوان صحبت کرد.
من اینجا قصد دارم به یکی از وجوه
صفحه ۸

این انقلاب یعنی اعتصابات کارگری
و اعتصاب عمومی اشاره کنم.
قبل از اینکه به اعتصابات مهم
صفحه ۸

در آستانه کنگره هشتم حزب

مصاحبه با شهلا دانشفر

انتظاراتان از کنگره چیست؟
شهلا دانشفر: کنگره ۸ حزب
کمونیست کارگری ایران، در
صفحه ۱۳

انترناسیونال: شهلا دانشفر
کنگره هشتم حزب به زودی
تشکیل میشود. شما جایگاه این
کنگره را چگونه می دانید؟ و

بحران سرمایه داری و بازنشستگی در ۷۵ سالگی!

بهر روز مهرآبادی
روز چهارشنبه ۸ فوریه
نخست وزیر سوئد فردریک
راینفلدت، میزبان نخست وزیران
صفحه ۱۰

دولت های اروپای شمالی،
کشورهای بالتیک و همچنین
نخست وزیر بریتانیا دیوید

صفحات دیگر

اعتراضی متحدانه و موفق علیه حضور عوامل
جمهوری اسلامی در جنوب سوئد!

صفحه ۱۶

۱۲ فوریه روز اعتراض به احکام اعدام و همبستگی
با کارگران زندانی در ایران

چند خبر از اعتراضات کارگری در ایران

گزارش برگزاری میز اطلاع رسانی در حمایت
از کارگران زندانی در ایران

صفحه ۱۲

۱۱ فوریه روز دفاع از آزادی عقیده و بیان

صفحه ۶

مصر: اعتصاب عمومی در سالگرد انقلاب

اخوان المسلمین اعتصاب را
خیانت خواند، صفحه ۳

سر سخن

مخالفت با جنگ کافی نیست

کاظم نیکخواه

بحران اتمی جمهوری اسلامی و کشاکش
دولتهای غربی با این حکومت گرچه همچنان
در حالت بن بست قرار دارد اما این بن بست
دارد بتدریج به سمت احتمال کشاکش نظامی
چرخش پیدا میکند. اخبار و گزارشهای
بسیاری گویای اینست که دولت اسرائیل
خود را برای حمله نظامی در بهار سال آینده
آماده میکند. برخی از سیاستگذاران
آمریکائی نیز تمایل خود را به حمله نظامی
پنهان نمیکند. حتی در اروپا نیز لحن ها
نسبت به جمهوری اسلامی بسیار تند تر از
همیشه شده است. هیچکس نمیتواند با
قطعیت بگوید آیا عملا حمله نظامی در
شرایط کنونی یا در آینده نزدیکی صورت
خواهد گرفت یا نه. گمانه زنی ها در این
زمینه بسیار متفاوت است. میتوان موانع
بسیاری را که نشاندهنده غیر محتمل بودن
شروع تهاجم نظامی به جمهوری اسلامی در
شرایط کنونی است بر شمرد. و در عین حال
میتوان فاکتورهای بسیاری را مورد اشاره
قرار داد که برای طرفین راهی جز توسل به
کشاکش نظامی باقی نمیکند. در بحبوحه
این ناروشنی که بسیار طبیعی بنظر میرسد،
یک چیز روشن است و آن اینست که خطر

صفحه ۲

شیپور جنگ برای که به صدا در می آید؟!

مهران دشتی (ایران)، صفحه ۷

اعتراض تمام یونان را فرا گرفته است

شهلا دانشفر، صفحه ۹

کارگران اسرائیل هم به پا خاسته اند

بهر روز مهرآبادی، صفحه ۳

وقتی که "نه" بی پرده میشود، ...

منصور ترکاشوند، صفحه ۱۱

بازتاب هفته

رویدادهای منطقه در یک نگاه!

محمد شکوهی

یونان و ادامه بحران!

شهاب بهرامی

احمدی نژاد در تعمیرگاه!

یاشار سهندی

صفحات ۵-۴

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

مخالفت با جنگ ...

از صفحه ۱
کاظم نیکخواه

کشاکش نظامی منتفی نیست. و میتوان بروشنی نشان داد که هرچه زمان بیشتر میگذرد خطر جنگ و حمله نظامی نسبت به قبل بیشتر میشود. و همین برای ما مردم بسیار مهم است. باید بروشنی بدانیم که کشاکش نظامی چه نقشی در سرنوشت ما و آینده ما و جامعه ای که در آن زندگی میکنیم دارد. و در برابر آن چه باید بکنیم. این مساله ای است که اینجا بطور خلاصه میخواهم به آن بپردازم و بعدا امیدوارم مشروح تر آنرا باز کنیم.

کم نیستند جریاناتی در میان اپوزیسیون راست ایران که به حمله نظامی غرب به جمهوری اسلامی دخیل بسته اند و توهاماتی را در این زمینه در میان مردم سرنگونی طلب دامن میزنند. که گویا با حمله نظامی جمهوری اسلامی سرنگون میشود و مردم از شر جهنمی که این حکومت خلق کرده است خلاص خواهند شد. از سوی دیگر کم نیستند جریاناتی که در سایه مخالفت با جنگ و حمله نظامی، نسخه های کهنه و رسوای دفاع از تحریم اقتصادی و پیاده کردن پروژه اصلاح حکومت و امثال اینها را برای مردم می پیچند. و عده ای نیز هم با جنگ و هم با تحریم اقتصادی مخالفند و با این موضع مستقیم یا غیر مستقیم در کمپ جمهوری اسلامی و مدافعتش قرار میگیرند. در واقع باید گفت این به اصطلاح راه حل ها برای توده مردم ایران خود صورت مساله است. دفاع از جمهوری اسلامی به بهانه جنگ و تحریم که رسواتر از آنست که لزومی به بحث جدی داشته باشد. تحریم اقتصادی همه جانبه نیز که قرار است از تابستان آینده به اجرا گذاشته شود، از هم اکنون هیولای فقر و گرسنگی و نداری و محرومیت بیشتر را مقابل میلیونها نفر از مردم قرار داده است. پروژه های اصلاح حکومت اسلامی نیز بارها و بارها پوچ بودن خود را اثبات کرده و نشان داده است که عملا معنایی جز تلاش برای بقای حکومت اسلامی ندارد.

برای روشن کردن این که با مساله خطر حمله نظامی چه باید کرد ابتدا صورت مساله را از زاویه مصالح کارگران و توده مردم ترسیم کرد. اولین مساله اینست که جنگ و حمله نظامی، حال از جانب اسرائیل یا از جانب ناتو و دولتهای غربی، بدون هیچ تردیدی شدیداً به زیان مردم است. اگر این حمله نظامی بطور محدود صورت گیرد فقط فضای سیاسی جامعه را نظامی میکند و به حکومت منفور جمهوری اسلامی بهانه و امکان بیشتری میدهد که در سایه جنگ کل خواستها و مبارزات مردم را عقب براند. تجربه دوره جنگ با عراق را مردم جلوی خود دارند که چگونه این حکومت از شرایط جنگی و تبلیغات جنگی برای پالیسی کردن کل جامعه و سرکوب ابتدایی ترین خواسته های مردم استفاده کرد. و اگر جنگ ابعادی وسیع تر و همه جانبه تر بود بگیرد اولاً قربانیان مستقیم مردم خواهند بود و ثانیاً بازهم کل دستاوردهای سیاسی ای که بخشهای مختلف مردم در سالهای اخیر بدست آورده اند را نابود خواهد کرد. یعنی جنبش کارگری، جنبش زنان، جوانان و تشکلهای همبستگی ها و فضای سیاسی انقلابی جامعه میتواند اولین قربانی فضای جنگی باشد و یک از هم گسیختگی سیاسی جدی را در جامعه دامن خواهد بزند که تنها ارتجاع بورژوازی از آن استفاده خواهد کرد. در این زمینه بسیار میتوان سخن گفت. بطور خلاصه ما مردم باید بدانیم که جنگ عمیقاً به زیان ما و زندگی ما و نسلهای آینده ماست. نفرت از جمهوری اسلامی نباید باعث شود که ذره ای همدلی و همراهی با جنگ و حمله نظامی در میان مردم پا بگیرد. کارگران و مردم باید این را بدانند و صراحتاً با جنگ و حمله نظامی مخالفت کنند. و با مبلغین حمله نظامی نیز مقابله نمایند. اما مخالفت با جنگ نیز هنوز

بخودی خود ما را به موضع درستی نمیرساند و هنوز کافی نیست. طیف مخالفین جنگ علیه جمهوری اسلامی را نگاه کنید. از خود جمهوری اسلامی و پادوها و مدافعان داخلی و بین المللیش که يك ارتجاع کثیف ضد انسانی را شامل میشود گرفته تا طیفهای ملی اسلامی کمی فاصله دارتر از آنها، و لیبرال مسلكهای مترجع و ضد انقلاب و امثال اینها در این طیف قرار میگیرند.

مخالف جنگ و مدافع انقلاب

ما مخالف جنگیم و مدافع سرسخت سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی هستیم. و پاسخی که کارگران و مردم را میتواند به اهداف انسانی شان برساند در همین دو جنبه نهفته است. مخالفت با جنگ و تحریم اقتصادی همانگونه که اشاره شد بخودی خود کافی نیست. حتی از نظر عملی هم بجایی نخواهد رسید. حقیقت اینست که بدون گسترش فضای انقلابی علیه جمهوری اسلامی، سرنوشت جامعه ایران به بازیهای دولتهای بورژوازی گره خواهد خورد. بدون فضای انقلابی نمیتوانند با حکومت سازش و مماشات کنند و آنرا نگاه دارند. میتوانند جنگ و نابودی را دامن بزنند و میتوانند تحریم و گرسنگی و گرانی و فقر را بر سر مردم نازل کنند. این در میدان بودن مردم است که میتواند همه این نقشه ها را خنثی کند. این تنها راهی است که میتوان مطمئن بود که اجازه نخواهد داد دولتها در پشت درهای بسته بنشینند و در مورد آینده جامعه ایران تصمیم بگیرند. این آن جنبه ای است که در شرایط کنونی ایران بسیار حیاتی است. آینده ما به تقویت فضای سرنگونی طلبی و تقویت آلترناتیو انقلاب علیه جمهوری اسلامی گره خورده است. وقتی که کارگران و مردم در میدان باشند نه هیچ دولتی براحتی میتواند هواپیمایش را به سوی این کشور گسیل کند و یا بمب و موشک پرتاب کند و نه تحریم اقتصادی مقبولیتی پیدا خواهد کرد. مقابله با خطر جنگ و فشار تحریم های نابود کننده اقتصادی فقط از این طریق ممکن است و میتواند سر جمهوری اسلامی

بهار عربی و حقوق زنان در خاور میانه

سخنرانی مریم نمازی در استکهلم

و تمام عوارض این حکومت منحوس را از سر کل جامعه کم کند. روشن است که انقلاب را نمیتوان به سادگی خلق کرد. اما ما در يك خلاء سخن نمیگوییم. در مورد جامعه ای صحبت میکنیم که خیزش های میلیونی سال ۸۸ را داشته است و نشان داده است که اکثریت عظیم مردم علیه حکومتند. از جامعه ای سخن میگوییم که هرروز اعتصابات متعدد کارگری در آن جریان دارد. در مورد جامعه ای سخن میگوییم که سرنگونی طلبی و

نفرت از جمهوری اسلامی در آن دارد فوران میکند. و در مورد حکومتی سخن میگوییم که با معضلات و بن بستها و بحرانهای بسیار آشکار و غیر قابل انکاری مواجه است. در این فضا اینکه فعالین و رهبران جنبش کارگری و جنبشهای زنان و دانشجویان و بخشهای مختلف مردم در این زمینه روشن و شفاف فکر کنند، میتوانند بطور جدی بر فضای انقلابی جامعه تاثیرات عمیق و جدی ای بگذارد.*

انترناسیونال

را بخوانید و وسیعاً تکثیر و پخش کنید

نه قومی، نه مذهبی، حکومت انسانی!

مصر: اعتصاب عمومی در ...

از صفحه ۱

حدود دو میلیون نفر از کارگران مصر متشکل در "فدراسیون اتحادیه های مستقل" و "کنگره دموکراتیک کار" از فراخوان اعتصاب عمومی در روز ۱۱ فوریه که سالگرد سرنگونی حسنی مبارک است حمایت کرده اند. اتحاد انقلابیون مصر (TERA) که یک سازمان چپتری و در برگیرنده ۵۰ سازمان سیاسی است این فراخوان را داده و تاکنون این فراخوان با حمایت وسیعی در سراسر مصر مواجه شده است. یکی از نیروهای این ائتلاف "جنبش جوانان ۶ آوریل" است که بعنوان ستاره انقلاب مصر و میبترک خیزش و انقلاب مصر شناخته میشود. انقلابیون مصر بر این تاکید دارند که ارتش و شورای نظامی باید فوراً کنار بروند. جریان اخوان المسلمین فراخوان به اعتصاب را محکوم کرده و یکی از سخنگویان اصلی آن بنام محمود حسین گفت "این فراخوانها بسیار خطرناک است و ملت و آینده مصر را تهدید میکند"

کارگران اسرائیل هم به پا خاسته اند**بهر روز مهرآبادی**

دولت نتانیاهو نتوانست مانع اعتصاب سراسری کارگران اسرائیل شود. این اعتصاب از اولین ساعات روز چهارشنبه ۸ فوریه آغاز شد و خطوط راه آهن، بنادر، بانکها، بیمارستانها، مراکز تجاری، سیستم حمل زباله و فرودگاهها را تعطیل کرد. کارگران خواستار استخدام رسمی بیش از ۲۵۰ هزار کارگر و برخورداری آنها از بیمه، حق بازنشستگی و حقوقی برابر سایر کارکنان دولت هستند. بیشتر این کارگران از طریق شرکت های اجاره نیروی کار در بخش های مختلف خدمات عمومی مشغول به کار بوده

به کنگره هشتم حزب**کمونیست کارگری ایران**

کنگره هشتم حزب کمونیست کارگری را به تمام اعضا، کادرها و دوستداران حزب صمیمانه تبریک می گویم.

کنگره هشتم در شرایطی برگزار می شود که جمهوری اسلامی بیش از پیش در اوج آشفتگی و تزلزل اقتصادی و سیاسی است و شرایط دهشتناک جامعه ایران، ضرورت یک انقلاب کارگری و برقراری فوری سوسیالیسم

مصر تشکیل "دادگاههای انقلابی" برای محاکمه دست اندرکاران رژیم سابق و اجرای عدالت است.

انقلاب مصر از زمان سرنگونی حسنی مبارک متوقف نشده و ادامه یافته است. اما در هفته های اخیر با واقعه استادادیوم فوتبال پورت سعید در روز ۲ فوریه که منجر به کشته شدن ۷۴ نفر شد اوضاع سیاسی در مصر بسیار حادثر شده است. این سوء ظن وسیعاً در مصر وجود دارد که این درگیری و کشتار دسیسه نظامیان و وابستگان حکومت مبارک بوده است. چرا که تیم فوتبال الاهلی و طرفدارانش در مصر بعنوان یک نهاد سیاسی مخالف حکومت مبارک شناخته میشود و نقش زیادی در دامن زدن به فضای انقلاب علیه مبارک داشته است. و قربانیان پورت سعید عمدتاً از طرفداران این تیم بودند. بعلاوه این واقعه میتواند با هدف دامن زدن به تشنجات و نا امنی برای توجیه سیاستهای سرکوبگرانه نظامیان و نیروهای امنیتی برای عقب راندن انقلاب صورت گرفته باشد. یک رویداد مورد

اتحادیه با دولت روز سه شنبه ۷ فوریه متوقف گردید. دولت نتانیاهو حاضر به پذیرش خواسته های کارگران نشد و به کارگران اخطار داد که اعتصاب نکنند. نتانیاهو با اشاره به بحران عمیق اقتصادی غول های سرمایه داری، گفت که اقتصاد اسرائیل در موقعیت بسیار حساسی قرار دارد و اعتصاب ثبات اقتصادی کشور را بخطر می اندازد. شیوه های همیشگی سرمایه داری همانند وقت گذرانی، ترساندن کارگران از خطر جنگ، ایجاد تفرقه بین کارگران و توسل به رهبران محافظه کار اتحادیه نتوانست مانعی در آغاز اعتصاب سراسری ایجاد کند.

اعتصاب کارگران اسرائیل تا پایان روز پنجشنبه و تا هنگام نوشتن ایفای نقش پرداخته است. اما ضعف حزب در ساختار تشکیلاتی اش، بیش از پیش در این روزها خود را نشان می دهد. ضعفی که باید فوراً و به سرعت ترمیم شود و از این کنگره چنین انتظار می رود که بتواند برنامه ای روشن و درخور برای تقویت بیشتر تشکیلات حزب چه در داخل و چه در خارج از کشور تدوین نماید. ما در شرایطی قرار داریم که با توجه به اوضاع پر تلاطم جامعه و رفتن به سمت خیزشهایی عظیمتر، به سه چیز حیاتی در حزب نیازمندیم: تشکیلات، تشکیلات و تشکیلات!

بحث و مهم دیگر تصمیم نظامیان به محاکمه ۱۹ آمریکائی و ۲۴ نفر مصری وابسته به سازمانهای غیر دولتی فعال در انقلاب مصر است. این افراد به اتهام حمایت از بیگانگان و جمع اوری اطلاعات برای آمریکا که قرار است محاکمه شوند. ائتلاف انقلابی این اتهامات را ساختگی و این محاکمه را انتقام از انقلاب میدانند.

استقبال گسترده از اعتصاب عمومی ۱۱ فوریه و مخالفت شدید جریانات اسلامی با آن، یک چرخش جدید در اوضاع مصر است. جریان اخوان المسلمین که در انتخابات مجلس موسسان این کشور بویژه به دلیل بایکوت سکولارها، اکثریت بالایی را نصیب خود کرد تمام تلاش خود را برای آرام کند و قدرت را بدست گیرد و قانون اساسی ای منطبق با سیاستهای خود را تصویب نماید. در برابر، نیروهای رادیکال و چپ و سکولار، در تلاش این هستند که انقلاب به اهداف خود برسد و تحولی اساسی صورت گیرد. یک نقطه

این گزارش ادامه یافته است. رئیس اتحادیه سراسری هیستادروت اعلام کرد که زمان این اعتصاب بستگی به نخست وزیر، وزیر صنایع و وزیر تجارت دارد. در مقابل همبستگی و قدرت کارگران دولت اسرائیل در موقعیت ضعیفی قرار دارد. این نکته را اتحادیه کارفرمایان اسرائیل نیز دریافت و در مورد استخدام کارگران پیمانی و شرایط کار و دستمزد کارگران با اتحادیه سراسری کارگران به توافقاتی رسیده است. این توافقنامه هنوز به امضا نرسیده و مفاد آن با خواسته های واقعی کارگران فاصله دارد اما با وجود این، اعتصاب کارگران در مقابل دولت را در موقعیت بهتری قرار داده است. در یک سال گذشته اسرائیل

تشکیلات! به نظر ما، کنگره هشتم یکی از شورانگیز ترین و تاریخ سازترین کنگره های حزب خواهد بود و افق پیروزی یک انقلاب سوسیالیستی را بیش از پیش در مقابلمان قرار خواهد داد و یقین داریم جهان اکثربری دیگر را به نظاره خواهد نشست. انقلابی که می تواند آغازگر تغییراتی عظیم تر در سطح جهانی نیز باشد. بطور قطع تصمیمات کنگره حزبی که آزادی خواهی، مساوات طلبی، آزاد اندیشی، عدالت اجتماعی، خرافه ستیزی و رفاه و رفاهایی سر لوجه اش است، برای روند

ضعف نیروهای انقلابی اینست که پلاتفرم و خواسته های فرموله و شفاف و روشنی را اعلام نکرده اند و فراتر از کنار رفتن نظامیان و بقایای نظام سابق، حرف اساسی روشنی ندارند. اما علیرغم این، فضای بعد از سرنگونی مبارک و تداوم فضای انقلابی در جامعه و اینکه جریانات اسلامی نقشی در انقلاب نداشته اند، باعث شده است که چپ جامعه از نظر سیاسی همچنان دست بالا را داشته باشد و بتواند بخشهای زیادتیری از کارگران پیشرو و توده مردم را با خود همراه کند. مقاومت و جدال این طیف از نیروهاست که باعث شده است پیروزی های انتخاباتی جریانات اسلامی نتواند جامعه را به عقب براند. میتوان مطمئن بود که این کشاکش ادامه خواهد یافت و باید امیدوار بود که در جریان این جدال چپ جامعه ضعفهای خود را بشناسد و بتواند گامهای بیشتری رو به پیش بردارد و با پلاتفرم و خط روشنی انقلاب و آزادی و رفاه مردم را نمایندگی کند.*

شاهد صحنه های مبارزات مردم و کارگران در مقابل دولت آن کشور بوده است. محور اصلی این مبارزات خواسته های اقتصادی و اعتراض به فقر و فاصله طبقاتی بوده است. در کشور اسرائیل که نیروهای فاشیست مذهبی و ارتش قدرت زیادی دارند و در طول دهها سال وجود این کشور مانع بروز هر حرکت اعتراضی و حق طلبانه ای شده اند، اعتصاب سراسری کارگران این کشور از اهمیت زیادی برخوردار است. محور این اعتراضات خواسته های اقتصادی کارگران است اما پیروزی کارگران بدون شك در عقب راندن نیروهای دست راستی و ارتجاعی حاکم بر اسرائیل تاثیر زیادی خواهد داشت.*

پیش روی سیاسی ایران نقش حیاتی دارد. نباید اجازه داد که جریانهای مرتجع و راست این انقلاب انسانی را تصاحب کنند. برای ایفای این نقش، برای سازماندهی و رهبری یک انقلاب عظیم علیه جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری باید به میدان آمد. با صمیمانه ترین شادباشها، زنده باد حزب کمونیست کارگری ایران، زنده باد انقلاب انسانی برای حکومت انسانی (از طرف جمعی از جوانان عضو حزب، امیر نو آواز فریاد فریخنده نادر راد)

بازتاب هفته

رویدادهای منطقه در یک نگاه!

محمد شکوهی

توحش و استیصال رژیم سوریه و قتل عام مردم حمص

انقلاب مردم سوریه برعلیه رژیم اسد وارد یازدهمین ماه خود شده است. اعتراضات، اعتصابات و تظاهراتهای گسترده مردم در سراسر کشور ادامه دارد. دهها هزار نفر از سربازان ارتش فراری شده و نزدیک به ۴۰ هزار نفر آنها به "ارتش آزاد سوریه" پیوسته اند. رژیم اسد کنترل بخشهای زیادی از کشور را از دست داده است. در این هفته ارتش سوریه حملات گسترده ای از زمین و هوا برعلیه مردم حمص آغاز کرد. از اواخر یکشنبه گذشته هزاران سرباز و صدها تانک حملات وحشیانه ای را برعلیه مردم در شهر حمص آغاز کردند. بر اساس اخبار و گزارشات منتشر شده تا روز پنجشنبه ۹ فوریه، بر اثر این حملات حدود ۴۵۰ نفر کشته و هزاران نفر زخمی شده اند. نیروهای سرکوبگر شهر حمص را محاصره کرده اند. تمامی ارتباطات مردم با دنیای خارج قطع شده است. بمباران و گلوله باران همچنان ادامه دارد. بیمارستانهای شهر مملو از زخمی شدگان است و رژیم دو بیمارستان را بمباران کرده است. وضعیت حمص و مردم این شهر بویژه زخمی شدگان، اسفناک است. نیروهای ارتش ورود دارو و کمک های مردمی برای مداوای مجروحان را سد کرده اند. تانک ها دور شهر را محاصره کرده و هر جنبیده ای را زیر آتش می گیرند. شهر حمص بیش از یک میلیون و ۳۰۰ هزار نفر جمعیت دارد. بیش از ۶۰ درصد شهر و واحدهای مسکونی، مدارس، بیمارستانها و خانه های مردم با خاک یکسان شده است. با ادامه حملات رژیم به مردم حمص تظاهراتها و اعتراضات شبانه در حمایت از مبارزات مردم حمص در اکثر شهرهای سوریه ادامه دارد. رژیم اسد

رسمای اعلام کرده است تا "پیروزی بر تروریستها" به حملاتش ادامه خواهد داد.

همزمان با ادامه حملات رژیم به مردم، سازمان ملل و برخی کشورهای غربی تلاش هایی را برای پایان دادن به جنگ رژیم برعلیه مردم آغاز کرده اند. سازمان ملل ضمن محکوم کردن کشتار مردم حمص خواهان پایان دادن به سرکوب مردم شد. همزمان قطعنامه ای در شورای امنیت که قرار بود رژیم سوریه را محکوم نماید، توسط روسیه و چین وتو شد. این اقدام چین و روسیه بخشا اعتراض برخی از دولتهای غربی و آمریکا را به دنبال داشت. در همین رابطه لاوروف وزیر خارجه روسیه در پاسخ به اعتراضات جهانی مبنی بر سیاست حمایتی این کشور از رژیم اسد و بلوکه کردن قطعنامه محکومیت رژیم اسد، بی شرمانه اعلام کرد که از رژیم اسد حمایت می کند. وی تاکید کرد که روسیه بر این نظر است که قطعنامه به ضرر "صلح و ثبات سوریه" و به نفع مخالفان می باشد. در اقدامی دیگر لاوروف به سوریه رفته و با اسد دیدار کرد. خبرگزاریها به نقل از لاوروف اعلام کردند، که گویا اسد با "فراندمم قانون اساسی" موافقت کرده و قرار است بزودی گفتگو با مخالفان را آغاز نماید. همزمان با این تقلا های روسیه در حمایت از رژیم اسد، کشتار مردم شدت گرفته است. مردم در تظاهراتها بر علیه روسیه و چین شعار داده و پرچمهای این کشورها را به آتش کشیدند.

تداوم مبارزات مردم سوریه آمریکا و اتحادیه اروپا به همراه برخی کشورهای عربی را ناچار کرده تا به موضعگیری در مقابل رژیم اسد ادامه دهند. در این هفته و به دنبال حملات گسترده رژیم اسد به مردم تعدادی از کشورهای عربی سفیران رژیم اسد را اخراج کردند. فرانسه و ایتالیا سفرای خود را از سوریه احضار کرده و آلمان چهار دیپلمات سوری را از آن کشور اخراج نمود. در خارج کشور نیروهای اپوزیسیون و مخالف اسد در چندین شهر اروپایی و در مصر تظاهراتهایی جلوی کنسولگریها و نمایندگی های رژیم سوریه بر پا کردند. در قاهره تظاهر کنندگان برای ساعتی سفارت سوریه

را به اشغال خود در آورده و حمایت خود را از مبارزات مردم سوریه اعلام نمودند.

مصر: گسترش اعتراضات علیه نظامیان به دنبال فاجعه فوتبال در پورت سعید!

هفته گذشته بدنیاال مسابقه فوتبال دو تیم الاهلی و المصری در شهر پورت سعید، درگیریهای وسیعی صورت گرفت که طی آن هفتاد و چهار نفر که بیشتر از هواداران تیم الاهلی بودند کشته شدند. به دنبال این جنایت مردم در شهرهای پورت سعید، قاهره، سوئز و اسکندریه در اعتراض به عملکرد پلیس در برخورد به هواداران تیم فوتبال، دست به تظاهرات زدند. در تظاهراتی که جمعه گذشته در قاهره بر پا گشت، هزاران نفر در محکومیت پلیس تظاهرات کرده و برعلیه دولت نظامیان شعار دادند. مردم و فعالان سیاسی معتقد هستند که پشت این جنایت و کشتار اخیر در پورت سعید هواداران رژیم مبارک قرار داشته و پلیس عمدا این دار و دسته ها را به ورزشگاه راه داده تا به هواداران تیم الاهلی که اکثرا از جوانان میدان التحریر و خانواده های فعالان سیاسی مخالف رژیم مبارک بوده اند، حمله نمایند. مردم خواهان پاسخگویی دولت نظامیان و دستگیری و محاکمه عاملین جنایت پورت سعید هستند.

دولت نظامیان بعد از چند روز سکوت، درواکتش به این درخواست مردم اعلام کرده است که اقداماتی را برای دستگیری عاملان جنایت آغاز کرده است. در همین رابطه در هفته گذشته چندین تظاهرات در قاهره و پورت سعید برعلیه نظامیان برپا گردید. اواخر هفته گذشته جوانان التحریر با برپایی تظاهراتی به طرف وزارت کشور مصر به راه افتادند. پلیس قاهره که از تظاهرات هزاران نفری جوانان عاقلگیر شده بود، دستور حمله با گاز اشک آور به مردم را داد. درگیریها چندین ساعت ادامه داشت و در جریان آن ۱۲ نفر کشته و دهها نفر زخمی شدند. شعار جوانان و مردم در این تظاهرات کنار رفتن نظامیان از قدرت و رسیدگی به جنایات پورت سعید بود. عصر روز یکشنبه هفته گذشته بالاخره دولت نظامیان مجبور شد اعلام نماید که کمیسیونی را برای تحقیق سازمان داده است که بزودی نتیجه را اعلام

خواهد کرد. از زمان آغاز اعتراض های روز پنجشنبه ۲ فوریه تاکنون حداقل دوازده نفر در شهرهای قاهره و سوئز کشته و ۲۵۰۰ نفر مجروح شده اند. اعتراضات پراکنده کماکان ادامه دارد.

بحرین: ادامه اعتراضات و دستگیریها!

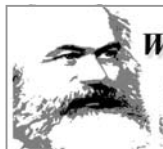
اعتراضات بحرین در آستانه یک سالگی قرار دارد. از ۱۴ فوریه سال گذشته که اعتراضات بر علیه رژیم آل خلیفه آغاز شده، تاکنون دهها نفر کشته و هزاران نفر زخمی و دستگیر شده اند. از اوسط اوت سال گذشته و به دنبال اوج گیری اعتراضات، نیروهای ارتش عربستان عملا این کشور را اشغال کرده اند. در جریان تظاهراتها تا کنون هزاران نفر دستگیر شده اند. شکنجه، اذیت و آزار زندانیان کماکان ادامه دارد. در ماه اکتبر و به دنبال اعتراضات خانواده های دستگیرشدگان و فشار های جهانی، دولت بحرین کمیسیونی را مامور تحقیق در باره شکنجه دستگیر شدگان اعتراضات جاری کرد. بعد از نزدیک به دو ماه نتایج این تحقیق اعلام شد. بر اساس این تحقیق هزاران نفر در زندانها توسط ماموران امنیتی شکنجه شده اند. دولت بحرین ناچار شد این گزارش را بپذیرد و وعده رسیدگی به اعتراضات خانواده های بازداشت شدگان را داد. همزمان با ادامه اعتراضات دولت این کشور وعده اصلاحات داد. دولت اعلام کرد کارکنانی که در جریان اعتراضات در حمایت از آن از کار خود اخراج شده اند، می توانند بر سر کارهایشان برگردند. همزمان با وعده اصلاحات سرکوب مردم توسط نیروهای امنیتی ادامه دارد. سازمان عفو بین الملل این هفته اعلام کرد که طی هفته های اخیر، چندین نفر از معترضین در اثر "کاربرد نامناسب گاز اشک آور" جان خود را از دست داده اند. این سازمان همچنین نیروهای امنیتی بحرین را به شلیک گاز اشک آور در محوطه های بسته و منازل مردم متهم می کند.

با فرارسیدن سالگرد آغاز اعتراضات در بحرین فعالین سیاسی و مخالفان حکومت در تدارک

برگزاری تجمع در میدان مروارید می باشند. دولت اعلام کرده است که اجازه برگزاری تظاهرات نداده است. لازم به یاد آوری است که میدان مروارید محل اصلی تجمعات می باشد که از سال گذشته توسط نیروهای امنیتی بحرین و عربستان اشغال شده و اجازه هیچ گونه تجمعی در محوطه این میدان داده نمی شود و هر گونه تجمعاتی در آن، بشدت سرکوب می شود. معترضان اعلام کرده اند که در میدان آزادی که در نزدیکی میدان مروارید قرار دارد، به تجمعات خود ادامه خواهند داد. لازم به یادآوری است که احزاب و جریانهای اسلامی شیعه مورد حمایت جمهوری اسلامی نیز در این اعتراضات نقش دارند. حزب الوفاق بحرین حزب دست ساخت جمهوری اسلامی و مورد حمایت ایران می باشد. این حزب در صدد است اعتراضات مردم را به نفع خود کانالیزه نماید. دولت بحرین بارها جمهوری اسلامی را به دخالت در امور این کشور متهم کرده است.

یمن: صالح قصد بازگشت به این کشور را دارد!

این هفته عبدالله صالح دیکتاتور فراری یمن اعلام کرد که برای شرکت در انتخابات این کشور که در همین ماه برگزار می شود، به یمن باز خواهد گشت. بر اساس توافقات انجام شده و با پادر میانی شورای همکاری خلیج و سازمان ملل، صالح از مصونیت سیاسی برخوردار شد و ماه پیش قدرت را به معاون خود منصور واگذار کرد. پس از اعلام این توافقات در چند ماه اخیر اعتراضات مردم برعلیه رژیم صالح و معاونش منصور ادامه داشته است. مردم خواهان دستگیری و محاکمه صالح می باشند. در اثر فشار اعتراضات مردم صالح مجبور شد فعالیتها را ترک نماید. اعلام بازگشت صالح برای شرکت در انتخابات را می توان نوعی قدرت نمایی او و عوامل او که هنوز در قدرت هستند، در مقابل اعتراضات مردم دانست. با انتشار این خبر اعتراضات علیه دولت یمن شدت بیشتری یافته است.*

**WE STILL NEED MARX
TO CHANGE THE WORLD**

حزب کمونیست کارگری ایران
Workers' Communist Party of Iran
www.wcpi.org

بازتاب هفته

یونان و ادامه بحران!

شهاب بهرامی

المللی پول و همکارانشان در اتحادیه اروپا) از زندگی و معیشت مردم کوتاه می شد. اما حقیقت وری آرزوهای ساده لوحانه، تصویر دیگری دارد. قروض صدها میلیاردی این کشور با فشاری غیر قابل توصیف بر کرده کارگران و مزدبگیران می رود که با تقاضای وام صد و هفتاد میلیارد یوروی دیگر، ستون فقرات جامعه را درهم بشکنند. وام صد و ده میلیارد یوروی پائیز گذشته، در حال تمام شدن است و دولت برای پرداخت حقوقهای ماه مارس، پولی در خزانه ندارد و باید برای دریافت وامی جدید شرایط "تروییکا" را اساس اجرای دوم "طرح ریاضت اقتصادی" و حمله بی شرمانه تری به مردم زحمتکش قرار دهد.

بعد از استعفای جورج پاپاندرو رهبر سوسیال دمکراتهای یونان، دولت ائتلافی و راست یونان هنوز نتوانسته که کار نیمه تمام پاپاندرو یعنی همان اجرای طرح ریاضت اقتصادی را تماما به اجرا در آورد. تهدیدهای جدی اروپا و در راس آن آلمان توانست بالاخره با کشاکشهای بسیار احزاب دولت ائتلافی را حول آخرین پلانتفرم نخست وزیر جدید متحد کند. آنها امروز ۹ فوریه به طرح ریاضت اقتصادی جدید رای دادند. اما بلافاصله با عکس العمل کارگران مواجه شدند که اعتصابی سراسری را برای روزهای جمعه و شنبه یعنی ده و یازده فوریه فراخوان دادند. جنبش عظیم و اعتراضی کارگران و مزدبگیران جامعه، دولت یونان را در رابطه با اتخاذ و اجرای سیاستهای "تروییکا" با دشواری های جدی روبرو ساخته است. سرکوب این جنبش و به عقب راندنش برای هیچ دولتی بسهولت مقدور نیست. اینجا نه "یونان سرهنگها" ست و نه اسپانیای فرانکو، اینجا یونان "جنبش اشغال" است. یونان "تیروی سومی" که به میدان آمده است با همان پرچم "معیشت، منزلت". این جنبش را باید در سطح جهانی به زانو درآورد تا سرمایه داری یونان از این بحران جان سالم بدر برد.

روز دوشنبه ششم فوریه، بدنبال نطق وزیر اصلاحات بخش عمومی،

مبنی بر اخراج پانزده هزار نفر از مشاغل دولتی، اتحادیه های کارگری یونان فراخوان به اعتصاب عمومی یکروزه دادند. روز سه شنبه ده هزار کارگر اعتصابی مرکز شهر آتن را به اشغال خود درآورده و با محکوم کردن ادامه سیاست ریاضت اقتصادی و شعار دادن بر علیه دولت ائتلافی و دست راستی یونان، با پلیس و نیروهای ضد شورش درگیر شدند. در ادامه اعتراضات و اعتصابات پی درپی اینک جنبش مجامع عمومی در مراکز کار شکل می گیرد و شعارها و خواسته های عمومی، روشنتر، عمیقتر و انقلابی ترمی شود. دولت یونان در آخرین نشست روز پنجشنبه ۹ فوریه متن توافقنامه بسته اقتصادی را به تصویب رسانده و روسای "تروییکا" را مطمئن ساخت که می توانند از پس این مهم برآمده و تعرض جدیدشان را به هست و نیست مردم آغاز کنند. امضای این بسته جدید ریاضت اقتصادی نه پایان کار دولت که شروع آن است و ترجمه آن در خیابان فقط می تواند ادامه مبارزه مردم برای خلاصی از جهنمی باشد که بورژواهای مفتخور برپا نموده اند. *

احمدی نژاد در تعمیرگاه!

یاشار سهندی

قرار شده احمدی نژاد ۱۵ اسفند خودش را به مجلس شورای اسلامی معرفی کند و به چند سوال پاسخ دهد. یکسالی است که مجلسی های حکومت این پا و آن پا میکنند که "معجزه هزار سوم، بهترین رئیس دولت از مشروطه تاکنون" را به مجلس بکشاند و هاله نور دور سرش را یا کلا خاموش کنند یا اقلا فتیله اش را کمی پایین بکشند. ماجرای "طرح سوال" از احمدی نژاد کش و قوس فراوانی داشته. نمایندگان طرح را امضا کردند بعد اما امضایشان را پس گرفتند، هئیت رئیسه مجلس سوالات را بایگانی میکرد و "اعلام وصول" نمیکرد. یکی از نمایندگان استعفا داد که چرا مجلس نمی تواند از رئیس جمهور سوال کند؛ نمایندگان نازش را خریدند و استعفاایش را قبول نکردند. گویا "مصلحت نظام" ایجاب نمی کرده است که "ریاست محترم جمهوری اسلامی جناب .... زیر

میتوان در مجادله توکلی و رحیمی مشاهده کرد. توکلی میگوید رحیمی دزد و کلاش و جاعل مدرک تحصیلی است، و رحیمی هم یک نامه سرگشاده منتشر کرده و با سند و مدرک پته توکلی را روی آب ریخته که ایشان از "امکانات نظام" استفاده کرده و برای خودش شده "دکتر توکلی". از سوی دیگر یک زمین ۳۰۰۰ متری که ۱۸۰ میلیونی تومانی در سال ۷۰ قیمت داشته قرار بوده ۲۳ میلیون بابت آن بپردازد، یک ریال هم نپرداخته و آن زمین الان میلیاردها تومان ارزش دارد. و از احمدی نژاد هیچ بعید نیست عوض جواب مستقیم به سوالات باز هم آدرسهای دیگری از گند کاریهای برداران دیگر بدهد و به نمایندگان مجلس و ایضا آقا بلخند کریه اش را نمایش بدهد.

یکماه دیگر ایشان در مجلس چه خواهد گفت و چه خواهد شنید همه بسته به تحولات یکماهه پیش رو است. این جامعه آستن حوادث سرنوشت سازی است. شکستن کاسه و کوزه ها سر همدیگر و کوتاه نیامدن از مواضع خویش نشان از آشفتگی حکومت دارد. فی الحال طرح سوالات برای این است که مردم را قانع کنند که همه مشکلات برمیگردد به احمدی نژاد و مجلسی هست که یقیناً ایشان را بگیرد. که مجلس در راس امور است! و شاید مردم قانع شوند و حداقل پای صندوق کذابی رای حاضر شوند و جمهوری اسلامی نمایشی برای همین مردم بدهد که شما خودتان ما را میخواستید! بهرحال احمدی نژاد بعد از تعمیر چه نشان خواهد داد باید منتظر ماند دید. شاید ایشان برای همیشه برفکی شد. شاید تصویر را با پرش نشان دهد. بهر حال هر چه باشد مشکلی از جمهوری اسلامی حل نخواهد کرد بلکه به مشکلاتش خواهد افزود. *

www.wpiran.org

سایت حزب:

www.rowzane.com

سایت روزنه:

www.newchannel.tv

سایت کانال جدید:

www.anternasional.com

نشریه انترناسیونال:

Www.kargaran.org

کارگران

انقلابی انسانی، برای حکومتی انسانی!

کمپین جهانی برای آزادی ...

اعتراضات میلیونی سال ۱۳۸۸ دستگیر و زندانی شده اند. تعدادی از این زندانیان را خطر اجرای حکم اعدام تهدید میکنند. امروز همه این اسرای در بند انتظار دارند که ما متحدانه برای آزادی همه آنها تلاشی متمرکز و بین المللی را در دستور بگذاریم. زندانیان معتقدند که بهتر است همه سازمانها و نهادهای مخالف اعدام و خواهان آزادی زندانیان سیاسی دست به دست هم داده و برای جلب توجه افکار عمومی بین المللی به وضع وخیم زندانها در ایران و برای آزادی همه زندانیان سیاسی يك کار متحدانه انجام دهند.

این کمپین با پخش يك پیام از داخل زندان ، پیامی خطاب به پینک فلوید رسماً آغاز میشود:

راجر عزیز!

در طول تاریخ همواره کسانی قصد داشته اند، دیوارهایی بنا کنند

از صفحه ۱

درمقابل انسانهای آزاده و با شرافت که دغدغه ای جز آزادی، عدالت و صلح نداشته اند. دیواری که آجرهایش را خودخواهی، خودکامگی استثمار و بی عدالتی تشکیل میداده است. من برای تو از درد و وحشت مینویسم. از زندانی به وسعت ایران که مردمانش در غل و زنجیر فاشیسم قرار دارند. مردمی که حق زندگی حق انتخاب، آزادیهای فردی و اجتماعی و حق جستجوی شادمانی از آنها سلب شده است. من در حالی این نامه برای تو مینویسم که دیوارهای بلند و سرد زندان مرا احاطه کرده است.

راجر عزیز!

جنبش آزادیخواهی و دمکراسی خواهی ملت ایران بیش از هر زمان دیگر نیازمند پشتیبانی و حمایت انسانهای آزاده و هنرمندان مسئول و مبتکری چون شما است از شما بعنوان هنرمندی شهیر و تاثیر گذار درسطح جهان تقاضا دارم ترانه ای

برای مردان و زنان ایران که برای رهایی بپا خاسته اند، بسرایید تا هم باعث دلگرمی آنان شود و هم وجدانهای بیدار از وضعیت دشوار و سختی که آنها در آن بسر میبرند آگاه گردند. این متن را با الهام از آلبوم د-وال" نوشته ام آلبومی که اشعار و ترانه هایش روزگار نوجوانی و جوانی بخشی از زندگی من بود. همواره دوستم بود. همواره دوست داشتم و برای تو و گروه پینک فلوید احترام زیادی قائل بوده ام. .. به امید روزی که دیوارها فرو ریزد و زنجیرهای جهل و خودکامگی گسسته گردد. به امید روزی که ما گیلاسهای خود را بلند کنیم و فریاد آزادی سر دهیم.

با بهترین آرزوها برای تو از زندان رجایی شهر کرج

این اولین پیام برای کمپین آزادی زندانیان سیاسی از زندان رجایی شهر کرج است. پیام صوتی انگلیسی و فارسی این متن در اختیار گروه پینک

فلوید قرار میگیرد. این یکی از پیامهایی است که زندانیان محبوس در سیاهچالهای جمهوری اسلامی از طریق این کمپین به دنیا مخابره کرده اند. ما کمپینی جهانی را برای آزادی زندانیان سیاسی و علیه اعدام اعلام میکنیم و سعی خواهیم کرد پیام زندانیان سیاسی و پیام محکومین به اعدام را به گوش جهانیان برسانیم و يك دوره از اعتراض و مبارزه علیه شکنجه، علیه اعدام و قتل عمد دولتی و علیه تحقیر زندانیان سیاسی به راه انداخته و فعالیت ها و پیامهای همستگی بین المللی را به گوش زندانیان برسانیم. اگر امروز نگاهها به ایران جلب شده و تحریم اقتصادی و خطر جنگ بر مردم سنگینی میکند، باید به دنیا اعلام کرد که راه اعتراض به جنایات و وحشیگریهای حکومت اسلامی بایکوت سیاسی حکومت، بستن سفارتخانه های این رژیم و دفاع از مبارزات برحق مردم ایران برای آزادی زندانیان سیاسی و سرنگونی این حکومت جنایتکار است. همگان را و بویژه کلیه نهادهای مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و علیه اعدام را، به يك مبارزه همبسته و متحدانه برای رساندن صدای اعتراض زندانیان سیاسی به گوش جهانیان و دفاع از آزادی زندانیان سیاسی و علیه اعدام فرامیخوانیم. کمپین بین المللی برای آزادی زندانیان سیاسی مینا احدی، ۷ فوریه ۲۰۱۲

International Committee Against Stoning (<http://stopstoningnow.com>)
International Committee Against Execution (<http://notonemoreexecution.org>)
For more information contact:
Spokesperson: minaahadi@aol.com 0049-177-569-2413

events/1424559925397
39/ or <http://www.onelawforall.org.uk/>.

Maryam Namazie
Anne Marie Waters
Spokespersons
One Law for All
BM Box 2387
London WC1N 3XX,
UK
0044(0) 7719166731
onelawforall@gmail.com
www.onelawforall.org.uk

#11FebFEDay or
#11FebFreeExpression
قطعا زمان آن رسیده که موضعی محکم و سازش ناپذیر در دفاع از آزادی بیان و بر علیه هر نوع تهدید و سانسور و اتهامات بیمورد گرفته شود.
۱۱ فوریه فرصتی است که چنین موضعی را اعلام کنیم.
برای آخرین اطلاعات در مورد آکسیونهای روز ۱۱ فوریه به این فیس بوک و یا سایت زیر مراجعه کنید:
<http://www.facebook.com/>

events/1424559925397
39/.

در شهرهای دیگر دنیا در تاریخ ۱۱ فوریه همچنین آکسیونها و اقداماتی در همبستگی با این حرکت در کشورها و شهرهای دیگر دنیا از جمله استرالیا، برزیل، فرانسه، گامبیا، آلمان، لهستان، پرتغال، لبنان و آفریقای جنوبی برگزار خواهند شد. برای دیدن لیست این حرکتها و برای اضافه کردن اقدام و حرکت خودتان به این صفحه اینترنتی مراجعه کنید:

<http://www.onelawforall.org.uk/events-and-acts-of-solidarity-on-11-february-day-of-action-for-free-expression/>
حرکت شما در همبستگی با این آکسیون می تواند ایستادن در میدان شهر یا يك پلاکارد باشد یا عوض کردن عکس فیس بوکتان یا درست کردن يك ویدیو، نوشتن روی وبلاگ در مورد این روز، سازمان دادن بحث و مناظره (مانند کاری که در ادینبورو اسکاتلند انجام داده اند) و یا تویت کردن روی لینک زیر باشد:

tweeting:
<http://www.facebook.com/#!/>

۱۱ فوریه روز دفاع از آزادی عقیده و بیان

برای همه و شورای اکس مسلمهای بریتانیا، نیک کوهن (نویسنده)، نیک دوودی (کمیدین)، پراگنا پاتل (خواهران سیاه پوست ساوت هال)، رشید علی (سنتری)، رایس مورگان (فعال دانشجویی)، روی براون (اتحادیه جهانی اومانیستها)، روبرت ساتون (فعال حقوق دانشجویی)، سهیلا شریفی (علیه تبعیض)، سو کاکس (صدای بازماندگان اروپا)، ساداس هوریان (جامعه دانشجویان آته نیست، سکولاریست، اومانیست دانشگاه اقتصاد لندن) سوسن ژوانگ (جامعه دانشجویان آته نیست، سکولاریست و اومانیست کالج لندن)، کیث پرتیوس وود (جامعه سراسری سکولاریستها) و یاسمین رحمان (کمپینر). همچنین پیامی از طرف کاریکاتوریست محمد و مسیح. فریبرز پویا از سازمان سکولاریستهای ایران مجری برنامه خواهد بود.

برای اطلاعات بیشتر به صفحه فیس بوک با آدرس زیر:

<http://www.facebook.com/#!/>

انگلستان، لندن :
تظاهرات در اولد پالاس یارد (روبروی مجلس اعیان)
زمان: ساعت ۲ تا ۴ بعد از ظهر

سخنرانان: ریچارد داوکینز (دانشمند)، ای سی گریلینگ (فیلسوف)، آکس گابریل (بلاگر)، آن ماری واترز (سازمان قانون برابر برای همه)، کارولین کاکس (عضو مجلس)، دریک لنارد (انجمن همجنسگرایان انساندوست)، فیصل قاضی، گیتا ساگال (مرکز محیط سکولار)، حسن افضل (تلاش برای صلح)، جنیفر هاردی (جامعه سکولاریستها، اومانیستها و آته نیستهای دانشگاه کوین ماری)، جنی بارتل (فدراسیون سراسری انجمنهای دانشجویان سکولاریست، اومانیست و آته نیست، جیم فیتز پاتریک (عضو پارلمان)، کیث سمارتویت (کمیدین)، کنعان ملک (نویسنده)، لیلیت (شاعر از طرف جنبش ضد بی عدالتی)، مارکو ترانچینو (گروه اومانیستهای مرکز لندن)، مارک امبلتون (آنتیسیسم بریتانیا)، مریم نمازی (قانون برابر

کتاب سرمایه (کا پیتال) مارکس
ترجمه جمشید هادیان
برای تهیه کتاب با این لینک ها یا ایمیل ها تماس بگیرید
فرانسه و کانادا یا
بانک بزدی (کانادا - آمریکا) : شماره : ۰۱-۵۱۴ ۷۵۲۳۹۶
ایمیل : babakzadi@yahoo.com
زری اصلی (غرب کانادا - ونکوور) : شماره : ۰۱-۶۰۲ ۷۷۷ ۸۱۶۶
ایمیل : zarasli@yahoo.ca
فر اروپا یا
انتشارات نسیم : شماره : ۰۰۳۵ ۳۹ ۳۹ ۱۷۰
ایمیل : nasim_info@yahoo.es
جلیل جلیلی (انگلستان) : شماره : ۰۰۴۴-۰۱۷۹۵۰۹۲۲۲۲۲
ایمیل : jalliluk@yahoo.com
مهن کونوا (آلمان) : شماره : ۰۰۴۹-۰۱۷۳۲۵۰۰۲۹
ایمیل : mahinkushal@online.de

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

شیور جنگ برای که به صدا در می آید؟!

مهران دشتی (ایران)

های اخیر منطقه دانست. همه به یاد دارند که در بحبوحه انقلاب مردم مصر بود که حتا اسلامگرایان سلفی و محافل منتسب به اخوان المسلمین درپاسخ به ادعاهای خامنه ای گفته بودند که ما اصلن نمی خواهیم مدل جمهوری اسلامی را دنبال کنیم و با این لحن از جمهوری اسلامی برائت می جستند تا توسط مردم انقلابی مصر، طرد نشوند. درلیبی و تونس هم با آن که درغیاب احزاب چپ و انقلابی، نیروهای ملی و مذهبی توانستند درانتخابات زودهنگام و بعضن هدایت شده ی آنجاها دست بالا را بگیرند، به عنوان مختلف راه خودشان را از جمهوری اسلامی و مدل حکومتی آن جدا نشان دادند. اما مهمتر اینکه انقلابات منطقه ادامه دارد و آینده این کشورها قرار نیست در دست اسلامی ها (حال از نوع ترکیه ایش یا نوع دیگر) باقی بماند و همین امروز مردم مصر و لیبی و تونس، که انقلاب نیمه تمام خود را در معرض مصادره و انحراف می بینند به خیابان ها و میدان ها می ریزند و بر مطالبات اصلی خود پافشاری می کنند و به کسانی که به قدرت رسیده اند، هشدار می دهند که همان مردم چند ماه پیش هستند و نمی گذارند انقلاب شان را ذبح کنند.

خامنه ای این روند و رویکرد را می بیند و تلاش می کند تا به آن ها نشان بدهد که هنوز روی پا ایستاده و چون می تواند در مقابل غربی ها سروصدا کند، و موشک دارد و درحال هسته ای شدن است می تواند در کنار دولت های تازه به قدرت رسیده و موقت باشد و آن ها را از تهدید ها و خطراتی که ممکن است توسط غربی ها صورت بگیرد، حمایت کند. همان طور که دارد از حسن نصرالله و بشاراسد و نوری مالکی دفاع مالی و تجهیزاتی و سیاسی می کند. اعتراف خامنه ای، پیام دیگری برای دولت های نصفه نیمه و لرزان منطقه هم دارد و آن، این است که اگر می خواهید از حمایت جمهوری اسلامی برخوردار شوید، به ما بگریوید و سعی کنید مسیر انقلاب کشورتان را به طرف ما منحرف نمایید!

همان طور که تا اینجا بطور خلاصه گفتیم، خامنه ای در این تریبون لحن اعتراف را به تهدید برمی گرداند و یک بار دیگر برطبل جنگ می کوبد. علی رغم بحران عمیقی که تمام ستون های موربانه خورده ی رژیمش رامی لرزاند و علی رغم بحران انقلابی که در منطقه می رود تا نظم چهل و چند ساله ی سرمایه داری را درهم بپیچد و همه ی معادلات منطقه ای و جهانی ورشد تضادهای درون حاکمیت جمهوری اسلامی، خامنه ای به جای آن که دست زیر را بگیرد و دم از وحدت بزند، جنگ را فریاد می زند و می خواهد تنور جنگ را گرم کند و آتش جنگ را شعله ور سازد. سوال بزرگ این است که چرا جنگ؟ برای این سوال، چند پاسخ می توان پیدا کرد.

جغد، جغد می زاید و قورباغه، وزغ!

جمهوری اسلامی درحقیقت، برآمده ی جنگی است که با عراق داشته است. هنوز یک سال ازپیروزی اولیه انقلاب ضد سلطنتی ۵۷ نگذشته بود که مطالبات مردم سرباز کرد. شوراها در کارخانه ها و مدارس و دانشگاه ها و ادارات و شهرها و روستاها و محله ها شکل گرفتند. احزاب و سازمان های سیاسی در اثر آزادی هایی که مردم به دست آورده بودند، فعالیت های منسجم و برنامه ریزی شده شان را شروع کرده بودند و با ادبیاتی که تولید می کردند، بر مطالبات برحق مردم بیپایاسته یا فشاری می کردند و آگاهگری های شان دست رژیم تازه بقدرت رسیده را رو می کرد. رژیم دنبال مفتری می گشت تا بتواند حجاب را اجباری کند، آزادی های بدست آمده را بکشد، شوراها را که ابزارهای اعمال قدرت واقعی مردم بود را سرکوب کند. و جنگ به دادش رسید. جنگ سبب شد که رژیم به بهانه دفاع از کیان کشور تمامی نیروهای متزلزل و متوهم را دور خود جمع کند و یک نوع وحدت بوجود بیاورد. و از طرف دیگر هرگونه خواسته را به بهانه ی شرایط اضطراری کشور درنظفه خفه نماید. او توانست احزاب و سازمان ها و گروه های سیاسی را سرکوب کند و حکومت مطلقه ی خود را روی

کاربیاورد. و به این ترتیب بود که جمهوری اسلامی عملن از همان سال اول جنگ بود که شکل گرفت و درفضایی جنگی متولد شد. جمهوری اسلامی در یک معنا، مولود جنگ است. جنگی که او را از بحران مشروعیت نجات داد. بطوری که خمینی جنگ را نعمت می خواند. ۸ سال با چماق جنگ، هر صدا و خواسته و مطالبه ای را، به منزله ی ریختن آب به آسیاب دشمن تلقی کردند و ۸ سال بعد را به بهانه ی ترمیم خرابی های جنگ و با عنوان دوران سازندگی، لگام بر خواسته های برحق مردم زدند. ۸ سال بعدی نوبت خیمه شب بازی های فرمیست ها و جناحهای وحشت زده حکومت و کلا طیف ملی اسلامی ها بود تا به رفع و رفوی رژیم رو به افول خود بپردازند. علی رغم همه ی بازی های اصلاح طلبانه و گرفتن ژست های جامعه ی مدنی و جامعه ی باز و گفتگو ی تمدن ها! اوضاع از دست شان در رفت و ایران تا آستانه ی انقلاب رفت. پروژه ی بعدی، روی کار آوردن یک دولت ارتجاعی تر از قبل بود و بختک احمدی نژاد را از صندوق رای درآوردند تا ۸ سال دیگر را بر مردم تحمیل کنند. و اینک نیز که ضرب شست انقلاب سال ۸۸ رادیده اند و خود را درآستانه ی سرنگونی می بینند، بدشان نمی آید که بار دیگر، جنگی دیگر راه بیندازند.

از دید سران جمهوری اسلامی شاید جنگ تنها راه بقا بنظر برسد. از دید آنها فقط جنگ است که می تواند یک بار دیگر نیروهای متزلزل

از دید سران جمهوری اسلامی شاید جنگ تنها راه بقا بنظر برسد. از دید آنها فقط جنگ است که می تواند یک بار دیگر نیروهای متزلزل

و متوهم را گرد حکومت متزلزل تر از همیشه، جمع کند. با راه انداختن جنگ است که سعی می شود این همه دزدی ها و اختلاس ها و غارت و چپاول ها، ماست مالی شود و فقر و فلاکت ها و کشت و کشتار ها، از حافظه ها محو شود. بعلاوه جنگ شاید بتواند مشروعیت متزلزل و نصفه نیمه ی خامنه ای را ترمیم کند.

خلاصه این که سران حکومت بنظر میرسد می اندیشند که شاید شروع یک جنگ در منطقه، اتوریته و هژمونی جمهوری اسلامی را ترمیم کند و از نمذ پاره ی تقسیم خاورمیانه، کلاهی برای جمهوری اسلامی دست و پا کند. تصمیم سازان رژیم در این پروژه، دکترین استراتژیست کلاسیک قرن بیستم - کلاؤتس ویتس- را مدنظر دارند که معتقد بود: " جنگ، ادامه سیاست است، به شیوه ای دیگر."

روشن است که جنگی در این شرایط اگر درگیرد به نفع مردم نخواهد بود و میتواند عقب گرد ها و فشارهای سنگینی را به زندگی مردم وارد آورد و فجایع غیرقابل تصوری را بوجود آورد. اما یک چیز که روشن تر است اینست که شرایط امروز با آن زمان که خمینی جنگ را نعمت مینامید بسیار متفاوت است و جمهوری اسلامی بهیچ وجه برنده جنگ و کشاکش نظامی نخواهد بود. این حکومت در حلقه محاصره مردم است، در انزوی بین المللی است و با جنگ و کشاکش نظامی نمیتواند گریبان خود را از سرنگونی محتوم خلاص کند.*

Tel: 0046-739318404
Fax: 0046- 8 6489716
markazi.wpi@gmail.com

دفتر مرکزی حزب

انقلابی انسانی، برای حکومتی انسانی!

انقلاب ۵۷ و جایگاه ... از صفحه ۱

اصغر کریمی

و بخش ماکروویو آن که فنی ترین بخش بود و ترکیبی زنانه مردانه داشت پیشروترین بخش مخابرات بود. فضای مخابرات و بویژه بخش ماکروویو کاملاً چپ بود و خرمذهبی‌ها منفور و حاشیه‌ای بودند. اعتصاب اساساً توسط بچه‌های چپ اداره میشد. با شروع اعتصاب در واقع نه تنها اهرم مبارزاتی مهمی علیه حکومت شاه و ارتش که نیروی اصلی سرکوب بود بکار افتاد و انقلاب را به جلو برد بلکه همچنین نیروی اجتماعاً چپی با برآمد اعتصاب تقویت میشد که حائز اهمیت زیادی در روند انقلاب بود. چپ و کمونیسم اما متأسفانه حزیبی‌ناشد که در سطح سیاسی و در مقیاس جامعه این نیروی عظیم را نمایندگی کند، به آن پلانفرم بدهد و منسجمش کند تا بعنوان قطب سیاسی روشنی در تلاطمات آن دوره نقش ایفا کند. همین نیروی چپ بود که بعد از درهم شکستن نیروی سرکوب حکومت شاه و با سرنگونی آن و در پرتو آزادی‌های نسبی بدست آمده از انقلاب بسرعت به میدان آمد، رشد کرد، خود را شفاف کرد، به برنامه و رهبران خود مسلح شد و در مقابل ضدانقلاب جدید اسلامی قد برافراشت. اما نهایتاً بدلیل ضعف‌های تاریخی خود شکست خورد و حکومت اسلامی با شکست آن قدرت سیاسی خود را تثبیت کرد.

مهر ۵۷، آغاز فصل اعتصاب:

اعتصابات در مرداد و شهریور ۵۷ شروع شد اما بدنبال حکومت نظامی در ۱۷ شهریور بود که ابعاد گسترده و سیاسی گرفت و به یک رکن مهم انقلاب تبدیل شد. حدود یکسال از شروع انقلاب گذشته بود، توازن قوا به زبان حکومت تغییر کرده بود، قدرت سرکوب حکومت بشدت کاهش یافته و ترس‌ها ریخته بود. در چنین فضائی اعتصابات به راه افتاد و به سرعت به یک اعتصاب عمومی و سراسری تکامل یافت.

اعتصاب در زمان شاه کاملاً غیرقانونی بود. بارها اعتصابات کارگران برای ساده‌ترین خواست‌هایشان به خاک و خون کشیده شده بود، یکی از این موارد مربوط به

اعتصاب کارگران جهان پیت تهران در اردیبهشت سال ۵۰ بود. کارگران با خواست افزایش دستمزد تصمیم به راهپیمائی به طرف وزارت کار گرفتند و موقعی که به کاروانسرا سنگی رسیدند، نیروهای سرکوب آنها را از چند طرف به گلوله بستند. سه نفر از کارگران جان باختند و عده‌ای مجروح شدند. این فقط نمونه‌ای از رفتار حکومت با کارگران و مردم بود. دستگیری فعالین اعتصابات توسط ساواک و به خاک و خون کشیدن کارگران بارها اتفاق افتاده بود و دست زدن به یک اعتصاب هزینه زیادی داشت. مراکز کارگری بیش از هر جای دیگر تحت فشار ساواک و ارگانهای سرکوب و جاسوسی بود و دست زدن به اعتصاب نیاز به توازن قوای دیگری داشت که در این مقطع ایجاد شده بود و اکنون این نیرو آزاد میشد. کارگران، معلمان، پرستاران و سایر کارمندان دولتی که برای سالهای طولانی صدایشان در نطفه خفه شده بود زمینه و شرایط را برای شروع اعتصابات مهیا می‌دیدند. اعتراضات توده‌ای رژیم را تضعیف کرده بود و قدرت سرکوب سابق را از آن گرفته بود. بدین ترتیب اعتصابات شروع شد و به سرعت سراسر کشور را فراگرفت.

اعتصاب کارگران ماشین‌سازی و لیفت تراک‌سازی تبریز جزو اولین اعتصابات بزرگ این دوره است که از اوایل مرداد شروع شد و به اعتصاب و تجمع سه روزه از ۱۹ مرداد انجامید. بیش از دو هزار کارگر در اعتراض به تبعیضات در زمینه پاداش‌های سالانه، عدم کمک هزینه مسکن و کمی مدت مرخصی دست از کار کشیدند و در میدان کارگر این شهر تجمع کردند و خواهان رسیدگی به مسائل خود شدند. حکومت چنان دستپاچه شد که تیمسار شفقت استاندار آذربایجان بلافاصله معاون خود را مامور رسیدگی به خواست‌های کارگران کرد و برای جلوگیری از گسترش اعتراضات قول رسیدگی فوری به خواست‌های کارگران داده شد. طبق گزارش رسانه‌های آن دوره که در پرتو مبارزات مردم امکان انعکاس این مبارزات را پیدا کرده بودند، کارگران سندیکی‌های فرمایشی را منحل و هیئت مدیره آنرا برکنار کردند. کارگران خواست‌های دیگری هم داشتند و روز ۱۴ شهریور مجدداً دست به اعتصاب زدند و خواهان

رسیدگی فوری به آنها شدند. کارگران روزها در کارخانه جمع میشدند و بدون اینکه دستگاهها را روشن کنند، تجمع اعتراضی برگزار میکردند، در گردهمائی‌های خود بحث میکردند و نهایتاً خواست‌های شش‌گانه خود را به این شرح اعلام کردند: افزایش دستمزد با توجه به گرانی، افزایش مرخصی سالانه، پرداخت حق مسکن مساوی به همه افراد کارخانه (کارگران میگویند وامی که از سوی سازمان گسترش و نوسازی حواله شده بود بین مهندسين و مدیران تقسیم شده و به کارگران چیزی داده نشده است)، اجرای صحیح طرح طبقه بندی مشاغل، حل مشکلات مربوط به بیمه درمانی کارگران و رسیدگی به مشکل غیبت کارگران که از حقوق آنها کسر میشود و به بیگاری کشیده میشوند. شرایط حساس بود و مقامات را نگران میکرد. مدیر عامل و مدیر کل کار و امور اجتماعی استان در میان کارگران حاضر شدند و از آنها خواستند نمایندگان خود را انتخاب و به تهران بفرستند. کارگران امتناع کردند و گفتند این مساله باید از سوی کارخانه ماشین‌سازی تبریز و اداره کار آذربایجان شرقی حل و فصل شود نه تهران. جالب است که کارگرنی که بیش از سه دهه بدترین خفقان و سرکوب را تجربه کرده و توان دست زدن به یک اعتصاب ساده از آنها سلب شده بود، خواست‌های خود را بدقت فرموله کرده و پاسخ‌هوشیارانه و برنده‌ای به مقامات دادند. در اراک نیز در همین روزها ۲۰۰۰ نفر از کارگران و کارکنان ماشین‌سازی دست به اعتصاب زدند و خواستهای خود را در ۱۴ بند اعلام کردند. بخشی از این خواستها را کارگران شش ماه قبل نیز طرح کرده بودند که مورد رسیدگی قرار نگرفته بود. افزایش پایه دستمزد، بیمه عمر، مسکن، وسایل رفاهی مانند درمانگاه و بیمارستان و سرویس رفت و آمد، طبقه بندی مشاغل، کاهش مدیران بویژه مدیران دفتر مرکزی تهران، در بیانیه کارگران مطرح شده بود. بدنبال آنها کارگران سازمان آب مشهد و شیراز در نیمه شهریور دست به اعتصاب زدند. این اعتصابات مقدمه اعتصابات گسترده و سراسری بودند که در مهرماه گرفت. به خواست‌های روشن تر مسلح شد، سازمان یافته تر بود و

رهبران بزرگی آنها را رهبری میکردند.

در همراه اعتصابات به سرعت سراسر کشور و مراکز مهم و کلیدی را فراگرفت. ابعاد گسترده اعتصابات که به همه شهرها و مراکز کشیده شده بود، از این مقطع به یک فاکتور تعیین کننده در روند انقلاب تبدیل شد. روز ۱۷ شهریور ارتش دست به جنایت بزرگی زد و در میدان ژاله تهران تظاهرات کنندگانی را که چیزی جز مشت‌های گره کرده نداشتند از هر طرف به رگبار بستند و صدها و بنا به روایاتی چند هزار نفر را به قتل رساندند. شب قبل از آن حکومت در تهران و ده شهر دیگر حکومت نظامی اعلام کرده بود و مردمی که از قبل قرار تظاهرات را گذاشته بودند بیخبر از اعلام حکومت نظامی از ابتدای صبح در میدان ژاله جمع میشدند. حکومت دست به قتل عام زد تا پیام حکومت نظامی را به مردم در سراسر کشور اعلام کند. برای چند روز تظاهرات بدرجائی فروکش کرد. درگیری‌ها و تجمعات پراکنده فراوانی در تهران و شهرستان‌ها برگزار میشد اما برای چند هفته از اجتماعات و تظاهرات های صدها هزاری خبری نبود. مرکز ثقل انقلاب در این مقطع به اعتصاب منتقل شد. میلیون‌ها اعتصاب کننده را نمیشد به رگبار بست و یا از خانه‌هایشان بیرون کشید و به سر کار برد.

از نیمه اول مهر ادارات مهم و کلیدی، مدارس و دانشگاهها و بسیاری از مراکز کارگری در نقاط مختلف کشور شروع به اعتصاب و طرح خواست‌های خود کردند. خواست‌های اعتصابات به سرعت از خواست‌های صنفی به خواست‌های سیاسی تغییر یافت و رژیم را در منگنه قرار داد. اینجا و آنجا در شروع اعتصابات ارتش به اعتصابیون حمله کرد از جمله در اعتصاب نفت در خوزستان اما این حملات به ضد خود تبدیل میشد و شعله‌های خشم مردم را برافروخته تر میکرد. حکومت به موقعیتی کاملاً دفاعی افتاده بود. کل بوروکراسی و ادارات دولتی به طرف فلج شدن میرفت. علیرغم اعلام حکومت نظامی، تیتراژ اصلی روزنامه‌ها در این روزها مملو از عقب نشینی حکومت بود. قول مبارزه با فساد داده میشد و برخی مقامات فاسد

آن دوره بپردازم لازم است يك نکته مهم سیاسی را تاکید كنم. انقلاب ۵۷ انقلابی علیه ستم و سرکوب و اختناق، علیه فقر و محرومیت و علیه تبعیض و فساد بود. انقلابی برای رفاه و عدالت اجتماعی و آزادی بود. انقلاب اما بدلالی که خود موضوع بحث دیگری است توسط جریان اسلامی، که پس از آنکه بقای حکومت شاه زیر سوال رفت مورد حمایت دول غربی قرار داشت، به انحراف کشیده شد و سپس با قدرت گیری ضدانقلاب اسلامی به بیرحمانه ترین شکلی به خاک و خون کشیده شد و شکست داده شد. انقلاب ایران نمیتوانست چپ باشد و چپ بود. خواست‌هایش، نیروی محرکه اصلی آن، فضای دانشگاهها و مدارس و مراکز کارگری، فضای ادارات و فضای خیابان‌ها چپ بود. اسلامی نبود. یکی از بارزترین جلوه‌های نیروی قدرتمند چپ در جامعه فضای اعتصابات، خواست‌ها و قطعنامه‌های اعتصابات بود. اسلامی‌ها نقش بارزی در اعتصابات نداشتند. این کارگران پیشرو و سوسیالیست بودند که در نفت و سایر مراکز کارگری اعتصابات را هدایت میکردند. در دانشگاهها که يك سنگر مهم انقلاب بود جریانات اسلامی بشدت حاشیه‌ای بودند. در ادارات و وزارتخانه‌ها، روزنامه‌ها و رادیو تلویزیون فضای غیر اسلامی بشدت مشهود بود. فضای عمومی جامعه نیز با گسترش شهرنشینی و تکامل سرمایه‌داری روزبروز مدرن تر و غیر مذهبی تر شده بود. تعداد زنان شاغل در ادارات، دانشگاه‌ها و مراکز کارگری افزایش چشمگیری پیدا کرده بود، حجاب در تهران و شهرهای بزرگ بسرعت کنار میرفت و فضای جامعه به سرعت دگرگون میشد.

در اعتصابات شکوهمند نفت که نقش مهمی در سرنگونی حکومت شاه ایفا کرد اثری از فضای مذهبی دیده نمیشد. رهبران اعتصاب تماماً چپ و کمونیست بودند. در سایر مراکز کارگری و در ادارات و وزارت خانه‌های دیگر نیز همین فضا حاکم بود. هاشم سجادی (صایر آزاد) از رهبران اعتصاب کارکنان مخابرات که نقش مهمی در اعتصاب و انقلاب داشتند میگوید مخابرات در آن زمان بیش از سی هزار پرسنل داشت

انقلاب ۵۷ و جایگاه ...

دستگیر و زندانی شدند. علیه هویدا و نصیری نخست وزیر سابق و رئیس ساواک اعلام جرم شد، حزب رستاخیز منحل شد، حقوق ها افزایش یافت، قول آزادی های سیاسی داده میشد و تیتر درشت روزنامه ها در مورد تظاهرات ها و اعتصابات بود. در واقع شکست حکومت نظامی را خود حکومت فریاد میزد. با هر قدم عقب نشینی از جانب دولت، مردم چند قدم جلوتر میآمدند. ضعف و استیصال رژیم را میدیدند و روحیه میگرفتند. اجازه بدهید به برخی از این اعتصابات اشاره کنم:

- روز ۱۱ مهر معلمان و دانش آموزان ۱۲ شهر استان کرمانشاه دست به اعتصاب زدند. ساواک معلمان متحصن را کتک زده بود و معلمان و دانش آموزان اعتراض را تشدید کردند. مقامات مجبور به معذرت خواهی از معلمان شدند.

- کارکنان بانک ملی، مخابرات و بیمه ایران، دخانیات تهران، شعب بانک اعتبارات در سراسر کشور، کارکنان بسیاری از بیمارستانها، کارکنان دانشگاه جندی شاپور و برخی دیگر از دانشگاهها، معلمان و کارکنان آموزش و پرورش در برخی شهرها، کارکنان برق و آب در شرکت توانیر و نیروگاههای طرشت، شهریار، فرح آباد، بندرعباس، برق تهران، ساری، اراک، پست، کشت و صنعت کارون شوشتر و دهها مرکز دیگر در نیمه اول مهرماه اعتصاب کردند.

- کارگران تاسیسات نفت آبادان، آغاچری، کارگران پیمانکاری تنظیمات، کارکنان سازمان تعاون و مصرف، کارگران اداره حمل و نقل، کارگاه مرکزی پالایشگاه آبادان، بشکه سازی و اداره تعمیرات از جمله مراکز بودند که در نیمه اول مهر دست به اعتصاب زدند.

- کارکنان رادیو و تلویزیون دولتی تهدید به اعتصاب کردند.

- روزنامه ها دست به اعتصاب سه روزه زدند که با موفقیت پایان یافت. از نیمه اول مهرماه روزنامه ها شروع به انعکاس اخبار اعتصابات کردند. تعداد اعتصابات در این مقطع واقعا قابل شمارش نیست. بخش قابل توجهی از تیرهای اصلی و صفحه اول روزنامه ها از این مقطع به

از صفحه ۸

اعتصاب اختصاص داشت: اطلاعات روز ۱۱ مهر: با قبول تقاضای ۱۴ ماده ای کارکنان بانک، اعتصاب کارمندان بانک ملی در سراسر کشور پایان یافت، اعتراض کارکنان مخابرات و بیمه ایران مورد بررسی قرار گرفت، طرح افزایش مزایای شغلی کارکنان مخابرات تقدیم دولت شد، ...

۱۲ مهر: اعتصاب کارکنان سازمان های آب و برق، اعتصاب کارکنان شرکت نفت در خوزستان، مخابرات، پست، دخانیات، توانیر، کارکنان بیمارستانها، اعتصاب فرهنگیان. نحوه افزایش حقوق و وام مسکن کلیه کارمندان، تصمیمات دیشب هیئت دولت درباره کارمندان شامل افزایش ضریب حقوق کارمندان، وام مسکن، افزایش حقوق بازنشستگی و ...

۱۳ مهر: موج اعتصاب در چند شهر کشور

۱۵ مهر: اعتصاب امروز ادارات، دانشگاهها و مدارس. حقوق کارمندان در بار ترمیم میشود.

۱۶ مهر: اعتصابات در تهران و شهرستانها، دامنه اعتصاب های تهران گسترش یافت، کمیته ویژه ای مامور رسیدگی به وضع کارمندان شد.

۱۷ مهر: دولت به وضع همه اعتصابیون رسیدگی میکند.

مردمی که بیش از سه دهه حتی یک بار لفظ اعتصاب را از رسانه های تحت کنترل حکومت نشنیده بودند، هرروز شاهد انعکاس اخبار اعتصابات خود در رسانه های رسمی بودند. همه شواهد نشان میداد که حکومت نظامی دیگر باروتی ندارد و حریف مردم نمیشود.

نیمه دوم مهر اوضاع از اینهمه طوفانی تر شد. اعتصابات ادامه داشت و به حوزه های تازه ای راه می یافت و خواست ها سیاسی تر میشد. تظاهرات ها نیز بار دیگر جان میگرفت و بر شدت و ابعاد آن افزوده میشد. در واقع اعتصابات حکومت را وحشت زده کرده و خون تازه ای در رگهای انقلاب جاری کرده بود. اعتصاب موفق و سه روزه روزنامه های کیهان، اطلاعات و آیندگان یعنی سه روزنامه پرتیراژ کشور یکی از اعتصابات مهم این روزها بود. روزنامه ها در اعتراض به حضور

مامور سانسور دست به اعتصاب زدند و خواهان لغو سانسور، امنیت شغلی و مصونیت سیاسی و قطع دست قوه مجریه شدند و دولت پس از سه روز عقب نشینی کرد. این اعتصاب بویژه ناتوانی حکومت را به جامعه نشان میداد. دولت نه توان بازگرداندن کارکنان اعتصابی را داشت و نه خود قادر بود روزنامه قابل توجهی راه اندازی کند. دست روزنامه ها بازتر شد و این اهمیت زیادی در فضای سیاسی جامعه داشت. رویتر نوشت که اعتصاب مطبوعات علیه سانسور اوضاع ایران را بحرانی تر میکند. علیرغم برخی آزادیها ولی سانسور در مطبوعات کاملا برطرف نشده بود و کارکنان و کارگران فنی روزنامه ها روز ۱۹ مهر قطعنامه ای صادر کردند که اگر سانسور کاملا برطرف نشود، قوه مجریه دست از دخالت بردارد و جامعه مطبوعات مصونیت سیاسی نداشته باشند دست به اعتصاب مجدد خواهند زد.

اعتصاب مهم دیگر مربوط به هزاران کارگر چهل شرکت وابسته به گروه صنعتی بهشهر بود که بیش از ده روز ادامه داشت، اعتصاب ۱۵ روزه کارگران چیت ری، پتروشیمی بندر شاپور، راه آهن تهران و بخش هایی از ذوب آهن اصفهان از دیگر اعتصابات بزرگ این روزها بشمار

میآیند. وزارت دارائی در این دوره یکی از مراکز مهم اعتراضات بود. کارکنان این وزارتخانه ضمن اعتصاب در مقابل ساختمان وزارتخانه تجمع میکردند و روز ۲۶ مهر نیروهای انتظامی دست به مقابله با آنها زدند. اعتصاب چند هفته ای کارکنان پست، اعتصاب کارگران ماشین سازی ها از جمله سایپا و سیتروئن و اعتصابات گسترده در مدارس و دانشگاهها را هم باید اضافه کرد.

تحت این فشارها شریف امامی نخست وزیر اعلام کرد که مخالفان میتوانند از رادیو تلویزیون استفاده کنند. او همچنین گفت نمیدانم کی دستور داده بود از اعتصابات چیزی ننویسند! راه برای آزادی مطبوعات بازتر میشود.

۱۷ مهر- دولت اعلام کرد که به وضع همه اعتصابیون رسیدگی میکند و روز بعد اعلام کرد که حقوق کارمندان دولت ۲۵ درصد افزایش

صفحه ۱۰

اعتراض تمام یونان را فراگرفته است

شهلا دانشفر

روز ۷ فوریه بار دیگر خیابانهای آتن در یونان شاهد تظاهرات هزاران نفره مردم علیه طرحهای جدید ریاضت اقتصادی دولت در مقابل پارلمان این کشور بود. باز هم خبر از تدابیر جدید ریاضتی و حمله بیشتر به معیشت مردم است و مردم میگویند نمیگذاریم و ایستاده اند. در این روز لوکاس پاپادیموس، نخست وزیر موقت یونان در رابطه با وضعیت بحرانی اقتصاد این کشور و ۵ سال رکودی که با آن دست بگریبان است، با سران اتحادیه اروپا و صندوق بین المللی پول ملاقات داشت. وام دهندگان بین المللی نیز یونان را زیر فشار قرار داده و از سه حزب سیاسی تشکیل دهنده دولت ائتلافی یونان خواسته اند تا توافق نامه مربوط به اجرای طرحهای ریاضت اقتصادی بیشتر بر مردم را امضا کنند. قرار بود در روز ۷ فوریه امضای این توافق نامه برای به اجرا گذاشته شدن در دستور کار پارلمان قرار گیرد. یک قلم این توافق نامه کاهش ۲۵ درصدی دستمزدهاست و مورد دیگرش منحل شدن ۱۵۰۰۰ شغل دولتی خواهد بود.

در اعتراض به این طرحها، مردم معترض یونان در روز ۷ فوریه مقابل پارلمان آتن اجتماع کرده و تلاش داشتند تا از موانعی که پلیس گذاشته بود، عبور کنند و خود را وارد ساختمان سازند تا مانع کار پارلمان و طرحهایشان شوند. پلیس حکومتی نیز بنا بر وظیفه تعریف شده اش، با مردم درگیر شده و میکوشید مردم را سرچایشان بنشانند. برخی از تظاهر کنندگان از پله های پارلمان بالا می رفتند و افراد پلیس برای دور کردن آنان از گاز اشک آور استفاده میکردند.

همراه با این اجتماع بزرگ کل یونان در اعتصاب عمومی است و کل سیستم حمل و نقل عمومی و مدارس و بانک ها به تعطیلی کشیده شده است و این وضعیتی است که یکسال بیشتر است که در یونان شاهدش هستیم. قضیه از این قرار است که اقتصاد یونان در حال ورشکستگی است و مساله البته فقط به یونان برنمیگردد، مساله بحران اقتصادی ایست که بقای کل اتحادیه

اروپا و سرنوشت یورو را زیر سوال برده است. علیرغم هفته ها مذاکره برای کاهش ۱۳۰ میلیارد دلار بدهی های خود با نهادهای مالی بین المللی، دولت یونان نتوانست از زیر بار این بدهی ها خلاص شود. و شرط گرفتن وامی دیگر به مبلغ ۱۷۰ میلیارد دلار از اتحادیه اروپا و بانک مرکزی و صندوق بین المللی پول توافق این کشور بر سر امضای یک طرح ریاضت اقتصادی جدید است. این توافق باید در فرصتی کوتاه امضا شود وگرنه یونان بخاطر ۱۹ میلیارد دلار تعهد مالی اش در ماه آینده فلج خواهد شد.

بنابراین اتحادیه اروپا تلاش دارد با تزریق وام به صندوق دولت ورشکسته یونان، جلوی از هم پاشی اقتصاد این کشور را بگیرد تا بلکه عواقبش به سایر کشورهای "بدهکار" اروپایی دیرتر منتقل شود. طبعاً چنین وامی به یونان حمله بیشتر به سطح زندگی و معیشت مردم این جامعه است و جدال مردم با دولت یونان به جایی کشیده شده است که مردم در اعتراضات و گفته هایشان دارند کل این سیستم را به چالش میکشند. بدین ترتیب جهان با دقت تحولات یونان را دنبال میکنند. از یکسو مردم ایستاده اند و اعتصابات سراسری یونان را فراگرفته است و از سوی دیگر دولت در معرض خطر ورشکستگی و مصمم برای گرفتن وام به قیمت به اجرا گذاشته شدن طرحهای ریاضت اقتصادی شدیدتر بر مردم. این موضوع اصلی کشاکشی است که امروز در یونان در جریان است. طبق آخرین خبر علیرغم همه این اعتراضات دولت یونان در پنجشنبه ۹ فوریه متن توافقنامه بسته اقتصادی جدید علیه مردم را به تصویب رساند و در اعتراض به این موضوع اتحادیه های کارگری در این کشور برای روزهای شنبه ۱۱ و یکشنبه ۱۲ فوریه فراخوان به اعتصابی عمومی داده اند. بدین ترتیب یونان به صحنه اعتراض دائم کارگران و مردم تبدیل شده است. مردم یونان میگویند زیر بار این طرح ها نمی روند.*

بحران سرمایه داری و ...

بهر روز مهرآبادی

کامرون بود. موضوع گردهمایی روسای دولت ها این بود که چگونه در آینده سالمندان بتوانند جایی در بازار کار پیدا کنند. اما مصاحبه آقای راینفلدت با روزنامه داکنز نیتر یک روز قبل از برگزاری، موضوع بحث این اجلاس را بهتر آشکار کرد.

موضوع مصاحبه فردریک راینفلدت ضرورت بالا رفتن سن بازنشستگی است. بالا رفتن متوسط سن انسانها یک نگرانی بزرگ رئیس دولت سرمایه داران سوئد است و می گوید: "کودکانی که امروز متولد می شوند می توانند به صد سالگی برسند." و به عقیده ایشان "این تغییر بزرگی است که همه شهروندان و سیاستمداران هنوز عواقب آن را درک نکرده اند." او نگرش سرمایه داری در مورد حق بازنشستگی و سایر خدمات بازنشستگی را به این شکل بیان می کند: "اقتصاد جهانی تغییر کرده است. کشورهایی که تلقی ما را از رفاه ندارند وارد رقابت شده اند. در این کشورها مالیات و هزینه هایی که صرف سیستم بازنشستگی و خدمات اجتماعی می شود، به قیمت اجناس نمی افزایشند." آقای نخست وزیر می پرسد که "آیا معادله ما موازنه خود را حفظ خواهد کرد؟" و خود پاسخ می دهد که "انسانها باید تا سنین بالاتری نسبت به امروز معاش خود را تامین کنند و زندگی شغلی می تواند تا ۷۵ سالگی امتداد یابد." راینفلدت تهدید می کند: "اگر انسانها تصور می کنند که می توانیم زندگی طولانی تر و دوران زندگی کاری خود را کوتاهتر کنیم، در اینصورت حقوق بازنشستگی کمتر خواهد شد، آیا مردم برای این وضعیت آمادگی دارند؟ من فکر می کنم که در دراز مدت این را نخواهند."

در حال حاضر کشور سوئد نسبت به سایر کشورهای اروپایی و حتی بسیاری از کشورها جهان بالاترین سن بازنشستگی یعنی ۶۵ سال را دارد. حقوق بازنشستگی به نسبت سایر کشورهای اروپایی در سطح بسیار پائینی قرار دارد. حتی دریافت کامل این حقوق هم برای بسیاری امکان پذیر نیست و در بسیاری از مواقع بخش عمده آن در لایه های چرخ دنده های سیستم پیچیده و

رقابت ها و کشمکش های بخش های مختلف سرمایه هستند.

اما صاحبان و نمایندگان سرمایه قوانین بازنشستگی ویژه خود را دارند. آقای راینفلدت پس از رسیدن به سن پنجاه سالگی می تواند خود را بازنشسته کرده یا از کار کناره گیری کند و حقوق سالانه ای نزدیک به دویست هزار یورو در سال دریافت نماید. وزرای دولت، نمایندگان پارلمان و بسیاری از مقامات بالای دولتی به نسبت مدت زمان کار خود، حقوق تضمین شده ای معادل چندین برابر حقوق یک کارگر ساده دریافت خواهند کرد. تاکنون صدها مورد از قراردادهایی موسوم به "چتر نجات" افشا شده که بر اساس آن مدیران و اعضای هیئت مدیره موسسه ها و شرکت های دولتی و خصوصی، پس از پایان کار و حتی پس از اخراج بخاطر فساد مالی، مبالغ هنگفتی که گاه به دهها میلیون یورو بالغ می شود، بعنوان حقوق بازنشستگی دریافت کرده اند.

سیستم بازنشستگی در کشورهای سرمایه داری ظاهراً بر اساس اخذ بخشی از درآمد حقوق بگیران و بازپرداخت و تقسیم آن بین آنها پس از رسیدن به سن کهنولت است. به این ترتیب دولت های سرمایه داری حاضر به قبول مسئولیت خود در قبال سالمندان، تامین زندگی و آسایش آنها، نبوده و شهروندانی که بار ساختن جامعه بردوش آنها بود، باید از اولین سنین جوانی خود بفرک تامین زندگی خود در ایام پیری باشند. اما بسیاری از دولت ها به این هم تکافو نمی کنند، موجودی صندوق های بازنشستگی که در حقیقت اندوخته کارگران و سایر حقوق بگیران است، در دست دولت ها و نمایندگان آنها قرار داشته و بخش زیادی از آن با انواع ترفند ها، به غارت رفته است.

بسیاری از دانشمندان و حتی سخنگویان بورژوازی در قرن نوزدهم و نیمه اول قرن بیستم نوید می دادند که با وقوع انقلابات صنعتی، بالا رفتن سرعت تولید و پیشرفت ارتباطات، در آینده ای نزدیک ساعات کار و سن بازنشستگی بسرعت پائین آمده و انسانها امکان بیشتری برای آسایش و لذت بردن از ساعات فراغت خود را خواهند یافت. اما منطق سرمایه مخالفت شدید خود را با این آرزو نشان داد. بر اساس گزارش های علمی در طول نیم

قرن گذشته میزان بازدهی کار در بخش های مختلف تولید صنعتی و کشاورزی دهها برابر شده اما میزان ساعات کار و سن بازنشستگی تغییر چندانی نکرده است. بالا رفتن بازدهی کار و کاهش زمان تولید تاثیر مستقیم خود را در بیشتر شدن فاصله طبقاتی نشان داده است و بنا به گزارشات رسمی در چند دهه گذشته فاصله بین ۹۹ درصدی فقرا و یک درصد ثروتمندان یا به زبان دیگر نرخ استثمار صدها برابر شده است.

سخنان وقیحانه نخست وزیر سوئد برای رساندن سن بازنشستگی به ۷۵ سال با اعتراض و اعلام انزجار اکثریت مردم سوئد روبرو شده است. اما سایر احزاب پارلمانی همگی به نوعی موافقت خود را با افزایش سن بازنشستگی اعلام کرده اند. حزب سوسیال دمکرات از مدتها قبل این پیشنهاد را مطرح کرده بود. احزاب "مردم" و "مرکز" و "دمکرات های سوئد" هم مانند همیشه در کنار دولت ایستاده اند. "حزب چپ" که تاکنون جرات نکرده است خواست پائین آمدن سن بازنشستگی را مطرح کند، خجولانه اعلام کرد که تصور نمی شود کسی بتواند این سن یا سن یا سن دیگری را برای یک بازنشستگی خوشایند پیشنهاد کند. ولی یک مسئله مشخص است: خیلی ها نمی توانند تا ۶۵ سالگی کار کنند. ما باید اول در باره این مسئله صحبت کنیم. حزب محیط زیست هم ضمن اظهار مخالفت با نظرات اخیر نخست وزیر با بالا رفتن سن

انقلاب ۵۷ و جایگاه ...

می یابد، حقوق بازنشستگان ترمیم می شود و تسهیلاتی در جهت مسکن و غیره به کارمندان داده میشود. اما دیگر دیر شده بود. مردم نیروی خود را باور میکردند و با عزم استوارتری به میدان میامدند. عقب نشینی های سیاسی حکومت نیز دردی را دوا نکرد. گسترش اعتصابات و به موازات آن تظاهرات و زد و خورد در شهرهای مختلف، دولت شریف امامی را به شکست کشانید. حکومت شریف امامی روز ۱۵ آبان سقوط کرد و جای آنرا دولت ژنرال ازهارای گرفت. اولین عکس العمل مهم به دولت ازهارای که مامورانی را به روزنامه

بازنشستگی مخالفتی نکرد. اتحادیه سراسری کارگران سوئد (ال او) نه تنها واکنشی در مقابل حملات دولت محافظه کار به بازنشستگان از خود نشان نداده بلکه به پیروی از حزب سوسیال دمکرات مخالفتی با بالا رفتن سن بازنشستگی نکرده است.

بالا بردن سن بازنشستگی، کم کردن حقوق بازنشستگان و غارت صندوق های بازنشستگی بطور جدی در دستور کار بیشتر دولت های اروپایی قرار دارد و در بعضی کشورها عملی شده است. اجلاس روز چهارشنبه نخست وزیران ۸ کشور اروپایی در استکهلم را می توان مقدمه ای برای یورش به بازنشستگان به حساب آورد. بازنشستگان از ضعیف ترین گروه های اجتماعی هستند و بدون حمایت نهاد ها و سازمان های کارگری امکان واکنش جدی در مقابل اقدامات دولت ها ندارند. این حمله در سوئد شدیدتر خواهد بود. سیاست های ضد کارگری و ارتجاعی حزب سوسیال دمکرات، بی تفاوتی اتحادیه های کارگری نسبت به تحولات اجتماعی و بی خاصیتی سایر احزاب چپ زمینه مساعدی برای این حمله فراهم کرده است. جامعه سوئد نیازمند رهبری حزبی است که بتواند در مقابل تهاجم سرمایه داری به دستاوردهای دهها سال مبارزات کارگران سوئد ایستادگی کند و آنها را در مقابل این یورش بزرگ سازمان دهد. *

از صفحه ۹

ها فرستاده بود تا آزادیهای بدست آمده را از آنها بازپس بگیرد، اعتصاب تاریخی و بزرگ مطبوعات بود که به مدت ۶۱ روز تا پایان حکومت ازهارای بطول انجامید. با گسترش اعتصاب انقلاب جان تازه ای گرفت و شکست حکومت نظامی مسجل شد و این یک نقطه عطف مهم در روند انقلاب بود. شاه آخرین تقلاهایش را کرده بود و شکست خورده بود. نسیمی که از تابستان ۵۶ شروع شده بود اکنون به یک طوفان زیر و رو کننده تبدیل شده بود. ادامه دارد *

زنده باد سوسیالیسم!

شماره حساب و تلفن تماس برای کمک مالی

کمک مالی خود را می‌توانید آنلاین از هر جای دنیا با مراجعه به سایت زیر (از طریق paypal) ارسال کنید. لطفا قید کنید که کمک ارسالی شما برای کانال جدید است:

<http://www.countmein-iran.com>

سوئد:

Sweden, Post Giro: 639 60 60-3
account holder: IKK

برای کمک مالی به کانال جدید در سوئد همچنین می‌توانید با فواد روشن با شماره تلفن ۰۷۰۸۲۷۱۴۵۳ تماس بگیرید، تا با دادن شماره حساب خود اتوماتیک هر مقدار که مایل باشید از حساب شما برداشته شود.

آلمان:

583657502 Germany, Rosa Mai, Konto. Nr.:
Bankleitzahl: 37010050, Post Bank

کانادا:

, Scotiabank Canada, ICRC
Dixie Rd, Mississauga, L4W 2R1 4900
Account #: 84392 00269 13

هلند:

Bank: RABOBANK, Darande hesab: FVIVN
Shomare hesab: 15 13 50 248
Adres: EINDHOVEN
IBAN No: NL74 RABO 0151 350 248

آمریکا:

Bank of America
277 G Street, Blaine, Wa 98230
phone # 1-360-332-5711, Masoud Azarnoush
Account number : 99 - 41581083
wire: ABA routing # 026009593
swift code : BOFAUS3N

شماره حساب انگلیس ویژه کمک از انگلیس و از هر کشور دیگر:

England, Account nr. 45477981
sort code: 60-24-23, account holder: WPI
, Bank: NatWest branch: Wood Green
81 4779 IBAN: GB77 NWBK 6024 2345
NWBK GB 2L BIC:

سوالی دارید می‌توانید با شماره های زیر تماس بگیرید:

از اروپا: سیامک بهاری: ۰۰۴۶۷۳۹۸۶۸۰۵۱
کانادا و آمریکا: فاتح بهرامی: ۰۰۱۴۱۶۷۲۹۷۲۵۷
مصطفی صابر: ۰۰۱۶۰۴۷۳۰۵۵۶۶
از ایران: عبیل گلپریان ۰۰۳۵۸۴۰۵۷۵۸۲۵۰

کمک مالی به تلویزیون کانال جدید

بانو مخبر ۵۰ دلار آقای حمیدی ۴۰۰ دلار
بهرام کلاه زری ۳۰۰ دلار سعید صالحی نیا ۲۰۰ دلار
محسن ابراهیمی ۱۰۰ دلار نیما آزاده ۶۰۰ دلار
سیامک بهاری ۱۸۴۹ کرون عباس ماندگار ۱۰۰ دلار

تلفن تماس با حزب از ایران

شهلا دانشفر: دبیر کمیته سازمانده ۰۰۴۷۷۷۹۸۹۸۹۶۸

آدرس پستی:

I.K.K, Box: 2110, 127 02 Skärholmen - Sweden

... دنیا بدون فراخوان سوسیالیسم، بدون امید

سوسیالیسم و بدون "خطر" سوسیالیسم به چه منجلابی

بدل میشود!

وقتی که "نه" بی پرده میشود

دیگر رای کسی گم نمی شود

پارازیت سراسری و وسیع روی ماهواره ها، فیلترینگ شدید روی اینترنت، دستگیری فعالین کارگری، دانشجویی و سیاسی و اجتماعی و گسترش موج انواع مجازاتهای اسلامی از قطع دست و حبس و زندان و جریمه های اجتماعی گرفته تا اجرای حکم اعدام کسانیکه زیر تیغ اعدام نگهداشته شده اند، همه و همه نیازهای رژیم جمهوری اسلامی برای گذراندن روزهای باقی مانده تا انتخابات مجلس نهم است. سیاست صاحبان قدرت ایجاد رعب و وحشت و نمایش اقتدار داخلی و خارجی برای کسانیکه مردم به پای صندوقهای رای بوده و هست. اما این سیاست خونریز وحشی در مقابل مقاومتی که مردم از خود نشان میدهند عملاً فلج شده است. این درست که جمهوری اسلامی زنده به ماشین سرکوب وحشی تمام عیار است اما این ماشین برای کار کردن همیشه متکی و نیاز مند به حضور بخشی از "مردم" بوده است. این حضور برای سران جمهوری اسلامی به منزله تائیدییه ای لازم برای ادامه زندگیست. "این حضور" در بحران هویت جمهوری اسلامی ریشه دارد، جمهوری ای که با سرکوب یک انقلاب، به اسم انقلاب صاحب قدرت شد لاجرم باید کفاره ربودن انقلاب مردم را بدهد. هر چند که این با مردم بودن فقط اسمی و صوری و همیشه با نیرنگ و فریب همراه بوده است. از طرف دیگر نیمی از جان جمهوری اسلامی به "کارزار رونق اسلام" در منطقه خاور میانه وابسته است. جمهوری اسلامی همیشه با باد زدن تحریکات ارتجاع اسلامی در منطقه

از آرای قبلی مردم رای به جمهوری اسلامی نبوده است. اینرا میشود از اصلاح طلبان حکومتی هم پرسید. رای مردم همیشه و همیشه "نه" به جمهوری اسلامی در شرایط و امکانات موجود و در دسترسشان بوده است. و امروز که ورق کاملاً برگشته و شرایط و امکانات سیاسی در دسترس عموم هم تغییر کرده است، مردم برای زدن حرفشان دیگر نیازی به "نه گفتن" با رفتن به پشت کسی که صاحبان قدرت "اصلحترش" نمی دانستند ندارند. این بار صریح و روشن با رفتن بیای صندوق با خالی کردن صندوقهای رای، رای واقعی و بی پرده ای خود را خواهند داد. یعنی در صورتی که قضیه فقط به رای ندادن و نه چیزی بیشتر ختم شود. چه بسا هر کجا که ممکن باشد صندوقها بر سر گردانندگان خراب میشود. این یک انتخاب واقعیست، "جمهوری اسلامی نمی خواهیم" این پیام انتخابات پیش رو است و البته کمترین جرعه ای می تواند وضعیت را دگرگون کند. به این باید کابوس ۸۸ را اضافه کرد. عملاً مردم در سال ۸۸ در خیابانها رای خود را دادند. اگر چه ظاهراً وحشیگری اسلامی آن مردم را پس زده است اما واقعیت چیز دیگریست. وقتی که "نه" بی پرده میشود دیگر کسی رایش گم نمیشود. کوبین جمهوری اسلامی سوخته است، حداقل نزد مردم دین سیاسی مرده است و لذا جمهوری اسلامی از این معرکه سر سالم بدر نخواهد برد. تمام توحش اهل ولایت بایک تعرض میلیونی توده های به جان آمده در هم خواهد شکست، ۸۸ تازه آغاز شکست سنگر به سنگر اسلام سیاسیست!

قابل توجه عموم!

کنگره هشتم حزب کمونیست کارگری ایران در ماه فوریه ۲۰۱۲ در یکی از کشورهای اروپائی برگزار میشود. شرکت در کنگره برای عموم آزاد است. به همه کسانیکه برای شرکت در کنگره حزب ثبت نام کرده اند، خوش آمد میگوییم

Congress8@gmail.com

گزارش برگزاری میز اطلاع رسانی در حمایت از کارگران زندانی در ایران

روز شنبه ۴ فوریه در مرکز شهر فرانکفورت میز اطلاع رسانی در حمایت از کارگران زندانی در ایران برگزار شد. در این اکسیون تعدادی پوستر و عکس های کارگران دستگیر شده به همراه شعارها و پلاکارد در حمایت از آزادی کارگران

دستگیرشدگان به نمایش گذاشته شد. در این برنامه همچنین اطلاعیه های حزب به زبان آلمانی در میان مردم و دیدار کنندگان از این میز پخش گردید. (تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران- فرانکفورت)

کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی

www.iranpoliticalprisoners.com

<http://cfppi.blogspot.com>

تماس:

Sarvar Kardar;

email: freepoliticalprisoners@gmail.com;

tel: +47 (0) 4133 3268

سخنگو: شیوا محبویی

کمیته برای آزادی کارگران زندانی

shahla_daneshfar@yahoo.com

شهلا دانشفر

00447779898968

بهرام سروش

bahram.soroush@gmail.com

0044-7852 338334

<http://free-them-now.blogspot.com/p/>

یکشنبه ۱۲ فوریه روز اعتراض به احکام اعدام و همبستگی با کارگران زندانی در ایران

Contact: Maria Rohaly,
240-595-2633

بلژیک:

۱۴ فوریه، ساعت ۴ عصر،
مقابل سفارت جمهوری
اسلامی

Organizers: Unity for
Iran- Belgium
Contact:
euroiranien@gmail.com

آلمان، برلین، مونیخ،
اطلاعات متعاقبا منتشر خواهد
شد.

در مقابل درب ورودی پالایشگاه
آبادان تجمع کرده و ضمن اعتراض به
وضعیت نابسامان زندگی و معیشت
خود و خانواده هایشان، خواستار
بازگشت به سر کار و تامین شغل
مناسب برای خود شدند.

اعتراض کارگران خطوط راه آهن به افزایش تورم و ثابت ماندن دستمزد

ایلنا روز ۱۲ بهمن خبر داد:
جمعی از کارگران رسمی خطوط راه
آهن کشور در اعتراض به عدم
افزایش حقوق و دستمزدها با توجه به
تورم موجود ناراضیاتی خود را به
مجمع کارکنان سیرو حرکت اعلام
داشتند. کارگران معترض خواستار
آن هستند که نسبت به احکام حقوقی
و دستمزد آنان بازنگری صورت
بگیرد. موجب تاخیر چند ساعته در
حرکت قطارها در مسیرهای تهران به
شهرهای اهواز، ساری و مشهد، شده
است

تجمع اعتراضی کارگران اروند جنوب در آبادان

دهها تن از کارگران پیمانی بخش
خدمات اداری اروند جنوب، شاغل
در منطقه آزاد اروند در ادامه پیگیری
مطالبات خود و در اعتراض به عدم
پرداخت ۶ ماه دستمزدهای معوقه
خود، طی روزهای شنبه و یکشنبه
۱۵ و ۱۶ بهمن در مقابل ساختمان
دادگستری رژیم در این شهر تجمع
نموده و خواستار رسیدگی فوری به
مطالبات خود شدند.

سوئد استکهلم

Organizer: Iranska
Flyktingars Riks
Organisation
Contact: 0737825678,
Ifr_s@yahoo.com
www.flykting.se

امریکا، واشنگتن دی سی:
ساعت ۱ عصر

Place: Corner of
Wisconsin & M Street
in Georgetown,
Washington DC
Organizers: Mission
Free Iran & Women's
Alliance for Change in
Iran

نروژ، اسلو:

مقابل پالمان.

Sarvar Kardar;
email: freepoliticalprisoners@gmail.com; tel:
+47 (0) 4133 3268

Organizer: Campaign to
Free Political Prisoners
in Iran

سوئد، یونشوپینگ

شنبه ساعت نه ونیم صبح

Place: In front of
Migrationsverket
Organizer: Mission Free
Iran
Contact: Ali 07
69821211

چند خبر از اعتراضات کارگری در ایران

اعتصاب کارگران متروی مهرآباد

حدود ۲۰۰ تن از کارگران متروی
مهرآباد از ساعت ۸ صبح روز ۱۷
بهمن با خاموش کردن دستگاهها
دست به اعتصاب زدند. این کارگران
که در ۵ ایستگاه مختلف مشغول
ساخت تونل برای مترو هستند، در
اعتراض به ۵ ماه حقوق معوقه ای
خود دست از کار کشیدند. بعد از
چند ساعت کارگران هر ۵ ایستگاه در
یکی از ایستگاهها جمع شدند و به
اعتصاب خود ادامه دادند. در نهایت
با دخالت حراست و نیروهای
ضد شورش کارگران ایستگاههای
مختلف را مجبور کردند که به
ایستگاههای خود برگردند، اما
کارگران همچنان در ایستگاههای خود
به اعتصاب ادامه داده اند و خواهان
دریافت ۵ ماه حقوق معوقه شان
هستند. کمیته ی هماهنگی برای
کما به ایجاد تشکل های کارگری
خبر داد که در پایان ساعت اداری روز
۱۷ بهمن کارفرمای متروی مهرآباد
به کارگران اعتصابی اعلام کرد که
باید به مرخصی اجباری بروند و تا
تاریخ ۲۳ بهمن کارگاهها تعطیل
است.

تجمع اعتراضی کارگران شرکت رامکو و پیمانکاران پتروشیمی

روز دوشنبه ۱۰ بهمن بیش از
۳۰۰ نفر از کارگران شرکت رامکو و

پیمانکاران پتروشیمی کاپوان در
عسلویه مقابل کارخانه تجمع
اعتراضی برگزار کردند و خواستار ۷
ماه حقوق معوقه خود شدند. یکی از
کارگران گفته است: ۳ ماه است که به
ما وعده وعید میدهند که حقوق
معوقه ما را میدهند. طی ماه
گذشته چندین بار بخاطر عدم اجرای
وعده هایشان تجمع و اعتراض کردیم،
اما تاکنون به این وضعیت
مارسیدگی نشده است و هر بار با این
وعده های پوشالی ما را سر
میدوانند. کارگران گفته اند که تا
رسیدن به مطالبات خود به تجمع
و اعتراض ادامه خواهند داد.

تجمع اعتراضی کارگران در مقابل پالایشگاه آبادان

از ساعات اولیه صبح روز
دوشنبه صدها تن از کارگران اخراجی
پالایشگاه آبادان همراه با جوانان
بیکار و افراد جویای کار در این شهر
در مقابل درب ورودی پالایشگاه
آبادان تجمع کرده و ضمن اعتراض به
وضعیت نابسامان زندگی و معیشت
خود و خانواده هایشان، خواستار
بازگشت به سر کار و تامین شغل
مناسب برای خود شدند.

تجمع اعتراضی کارگران در مقابل پالایشگاه آبادان

از ساعات اولیه صبح روز
دوشنبه صدها تن از کارگران اخراجی
پالایشگاه آبادان همراه با جوانان
بیکار و افراد جویای کار در این شهر

در آستانه کنگره هشتم ...

از صفحه ۱

شرایطی برگزار میشود که هم در ایران و هم در جهان شاهد تحولات عظیم و تعیین کننده ای هستیم. کنگره ۸، کنگره ایست که در شرایط پرتحول ایران و در ادامه موجی از انقلابات علیه دیکتاتوری ها در کشورهای شمال آفریقا و در دل جنبش عظیم جهانی علیه سرمایه داری که با شعار قدرت بدست ما ۹۹ درصدی ها، کل ساختارهای نظام موجود را به چالش کشیده است، دارد برگزار میشود. جایگاه و اهمیت کنگره را باید در متن چنین شرایطی دید. در چنین کنگره ای روشن است که ما باید برافراشته تر از همیشه پرچم انقلاب و سوسیالیسم، و پرچم اینکه مارکس پاسخ جهان امروز است را بلند کنیم.

در ایران جامعه آشکارا به مرز انفجار خود رسیده است. مردم یکبار در سال ۸۸ برای به زیر کشیدن این رژیم جنایتکار دورخیز کردند و اکنون در کمین فرصتی برای پایان دادن به عمر این حکومت فقر و فلاکت و بردگی دارند روز شماری میکنند. اقتصاد در هم ریخته است و کار دارد به احتکار اجناس کشیده میشود. قیمت ها هر روزه و حتی هر ساعت افزایش می یابد، دستمزد کارگر را برای ماهها نمیدهند و صاحبان سرمایه مشغول دزدی ها و ذخیره کردن ارزند. کارخانجات در سطح وسیعی به ورشکستگی کشیده شده و موجی از بیکارسازیها به راه افتاده است و دهها قلم دیگر از همین دست. تحت چنین شرایط انفجاری ای غرب نیز تحریم های اقتصادی اش را بعنوان سلاحی برای کشاندن رژیم اسلامی به پای میز مذاکره و نوشاندن جام زهر به جانان اسلامی، شدت داده و تهدیدات جنگی را هم چاشنی سیاستش کرده است. این وسط این مردمند که بی تاملین و گرسنه به کام این جهنم رها شده اند. بدین ترتیب می بینیم که جانینان اسلامی زندگی مردم را به تباهی کشانده اند و در دعوای حاد درونی شان در هراس از شورش گرسنگان هر روز آخرین رکوردهایشان را از آمار خط فقر و گرسنگی مردم رو میکنند و یکدیگر را از خبر در پیش بودن فحطی و طوفانی که در پیش است هشدار میدهند. کنگره ۸ باید صدای اعتراض این مردم به جان آمده از فقر

انسانی و برگرداندن اختیار به انسان را با شعار همه قدرت بدست ما ۹۹ درصدی ها فریاد میزند و این یعنی سوسیالیسم پاسخ است.

انترناسیونال: فکر میکنید حزب بعد از این کنگره چه تحولی باید پیدا کند؟

شهلا دانشفر: روشن است که همراه با تحولات عظیمی که در ایران و جهان شاهدش هستیم، حزب نیز باید تحول یابد و پاسخگویی نیازهای امروز کمونیسم نه در تنها در ایران بلکه در جهان باشد. این تحولی است هر روزه که باید به استقبال رفت و واقعیت های سیاسی موجود نیز بطور اجتناب ناپذیری خود را در فعالیت های هر روزه حزب منعکس میکند و پژواک آنرا میتوان احساس کرد. اما طبعاً کنگره، یعنی تجمع نمایندگان کل اعضای حزب که قطعهنامه ها و مصوبات دوره آتی حزب را تصویب میکند و چشم انداز آینده حزب را ترسیم میکند، نقش ویژه تری دارد. این کنگره حزبی است که پیامش به جامعه رهایی بشر و آزادیخواهی است. در چنین اجلاس مهمی در واقع ما میخواهیم با صفتی متحد و یکصدا عزم راسخ خود را به اینکه تنها راه حل انقلاب مردم و قدرت خود مردم است، تنها راه سوسیالیسم و ساختن جامعه ای است که شایسته انسان است، را اعلام داریم. بنابراین چنین نشستی میتواند یک اتفاق سیاسی مهمی باشد، اگر نتایج مباحثش بتواند خود را در نقشه عمل ها و برنامه های کاری روشن و در تلاشهای بی وقفه ما برای تحقق افق و چشم انداز روشنی نشان دهد. به عبارت روشنتر میخواهم بگویم کنگره ۸ و شاید بهتر است بگویم اوضاع متحولی که در آن قرار داریم کارهای بسیاری در دستور میگذارد که به سرعتی که اتفاقات روی میدهد، حزب را هم با خود به جلو میبرد و متحول میکند. برای پیشبرد این راهکارها ما همه مردم آزادیخواه و کل جامعه را فرامیخوانیم که هر چه بیشتر به صف این حزب پیوندید.

انترناسیونال: شما مسئول کمیته سازمانده حزب هستید، خوب طبعاً به دلیل خفقان موجود و مشکلات امنیتی، اعضا و کادرهای حزب در این کنگره نمیتوانند شرکت کنند، برای دخالت فعال اعضا و کادرهای

حزب در کنگره آنها در شرایط مهمی که اشاره کردید، چه اقدامی شده است؟

شهلا دانشفر: ببینید کادرهای حزب در داخل ایران در جریان تمام مباحث و سیر ارائه و پیشرفت بحثهای تدارکاتی مربوط به کنگره و قرارها و قطعهنامه هایی که تدارک دیده شده است، قرار گرفته و اظهار نظر میکنند. بنابراین و بطور طبیعی این کل حزب با کادرهای داخل و خارج آنست که به استقبال این کنگره میروند. با وجود این قبول دارم عدم حضور کادرهای داخل در کنگره یک کمبود است و اینهم نتیجه خفقانی است که جمهوری اسلامی بوجود

از طرف جمعی از کارگران سندج

با خبر شدیم که حزب کمونیست کارگری ایران در شرف برگزاری کنگره هشتم خود میباشد. ما تعدادی از کارگران در سندج هستیم. تعدادی از رفقای ما در حزب کمونیست کارگری هستند و همواره با ما درباره حزب و سیاستهای سخن میگویند. حزب کمونیست کارگری در سالهای گذشته در اعتراضات و مبارزات ما در کنار ما بوده است و همواره با سیاست ها و رهنمودهایش یاری رسان مبارزات ما بوده است. مثلاً هیچگاه نبوده که ما تجمعی کرده باشیم یا در مراسمی روز کارگر که در سندج بوده است ما حضور این حزب را در کنار خودمان لمس نکرده باشیم. به همین خاطر است که ما نیز خودمان را در کنار حزب کمونیست کارگری میبینیم. دوستان حزب کمونیست کارگری در سندج همیشه با ما بوده و در امر مبارزه ما را قدرتمندتر کرده اند. ما از این طریق حمایت خود را از کنگره حزب و اعضای آن اعلام میکنیم و همواره قردان تلاشهای شما هستیم.

شرایط زندگی در ایران به حدی فلاکتبار شده است که دیگر تحمل ناپذیر است. باید به این وضعیت پایان داد. باید انقلابی سازمان داد و بساط این چپاولگران را جمع کرد. ما چشم براه حزب هستیم. ما اینرا وظیفه حزب کمونیست کارگری میدانیم که رهبری مبارزات حق طلبانه و نجات جامعه از این فلاکت را با تمام توان پیش ببرد.

آورده است. برای کمتر کردن ضایعات این خلاء ما انتظار داریم که اعضا و کادرهای حزب در همین فاصله کوتاهی که تا کنگره باقی مانده است، در بحثها و مباحث فعالانه شرکت کنند و هر نظر و پیشنهادی دارند که فکر میکنند میتواند جهت روشن تری به مباحث ما در این اجلاس مهم بدهد را بدست ما برسانند. من در عین حال فراخوانم به همه انسانهای آزادیخواه بطور فشرده اینست: این حزب شماس، برای کنگره اش پیام بدهید. از انتظارات و توقعاتتان از این حزب و کنگره اش بنویسید و بیایید عضو این حزب بشوید. *

برای کنگره شما آرزوی موفقیت میکنیم. دست شما را به گرمی میفشاریم.
جمعی از کارگران سندج
تاریخ....

***

درودهایی گرم به رفقای حزب کمونیست کارگری

کنگره هشتم حزب را به همه کادرها و اعضای حزب تبریک میگم، در واقع حزب کمونیست کارگری امید همه انسانهایی است که قلبشان برای آزادی، برابری و جامعه انسانی می تپد. کنگره هشتم حزب در شرایطی برگزار می شود که بورژوازی ایران به اوج آشفتگی و استیصال خود رسیده است. توحش جمهوری اسلامی، فقر، فحشا و تبعیض جنسیتی ... همه و همه شرایط زندگی در ایران را روز به روز وخیم تر میکند. به نظر من بعد از انقلاب سال ۸۸ نیاز مردم ایران به یک حزب رادیکال و انقلابی به مراتب بیشتر شده است. حزبی که به لحاظ سیاسی تمام خواستها و مطالبات توده های معترض ایران را نمایندگی کند. قطعاً تصمیمات کنگره هشت حزب کمونیست کارگری ایران نقشی تاریخساز هم در داخل ایران و هم شرایط جهانی خواهد داشت.

پیش به سوی هرچه با شکوه تر کردن کنگره ۸، زنده باد حزب کمونیست کارگری زنده باد کنگره ۹۹ درصدیها!

امیر نوآواز از ایران
تاریخ...

پیامهای رسیده به کنگره ۸ حزب کمونیست کارگری ایران

بهبانهای، حرکتی کو چک، چاشنی انفجاری زیر و رو کننده انقلاب مردم گردد. طبعاً شما خود بر مبنای شنیده هایتان از تلویزیون کانال جدید و با صدها مشاهده در زندگی روز مره تان در این استدلال با من شریکید. ولی من هم میخواهم یکی از صدها مشاهده ام را در اینجا بیاورم تا بتوانم روشن تر سخنم و انتظارم را از کنگره ای که در پیش است بیان کنم.

چند روز پیش در شهر اهواز در تاکسی نشسته بودم. به غیر از من که در صندلی عقب تاکسی نشسته بودم، یک نفر دیگر در صندلی جلو کنار راننده نشسته بود. راننده با شروع بحثی که من راه انداختم از بد روزگار و شرایط سخت زندگی و دهها درد و رنج زندگی اجتماعی خود و همه مردم سخن گفت و من نیز صحبت هایش را تأیید میکردم. به یکباره من متوجه شدم که مسافر جلویی ساکت نشسته و حواسش یه بحث ما نیست. برای اینکه او هم وارد بحث شود به راننده گفتم که آقای راننده ممکن است این جوان از بحث من و شما خوشش نیاید و موافق نباشد. راننده در جواب گفت که نه آقا امروز دیگر همه از این شرایط و اوضاع و احوال بد به تنگ آمده اند و هیچکس از این وضعیت راضی نیست. تازه اگر ایشان فرضاً اطلاعاتی و چیزی باشند، من همینجا میگم که... و چند فحش رکیک و آبدار حواله رهبر و سران جمهوری اسلامی کرده و گفت که ای آقا بالاتر از سیاهی که دیگر رنگی نیست، مرگ یکبار و شیون یکبار. آب دیگر از سرمان گذشته است، زندگی تحت شدیدترین ظلم را بیش از این نباید تحمل کرد. مردم باید بلند شوند و کار را تمام کنند. دیگر بس است. این آقا هم اگر اطلاعاتی باشند مرا بردارند ببرند، من که دیگر هیچ باکی از این ترسند های رژیم ندارم. نه تنها من، بلکه هیچکس دیگر به اطلاعاتی مطالعاتی و از این مزخرفات پشیزی اهمیت نمیدهد.

ببینید ما با چنین شرایطی روبرو هستیم. این شرایط را در متن انقلابات یکسال گذشته منطقه خاورمیانه قرار دهید و در جنبش مردم جان به لب رسیده جوامع غربی، جنبش ۹۹ در صدی ها و وال

استریت ضرب کنید تا توان بالقوه انقلاب اتی مردم ایران را درست ارزیابی کنید. جامعه ایران بزرگترین تفاوتش با سایر کشورهای منطقه و جوامع غربی در اینست که اولاً دو سال قبل در ادامه انقلاب به شکست کشیده شده و بعد از سی سال دست به انقلاب دیگری زده و در ابعاد میلیونی دست به عمل زده و تا آستانه زیر کشیدن حاکمیت سیاه و ننگین جمهوری اسلامی پیش رفت، ثانیاً حزبی را در پهن خود دارد که بی شک پر افتخارترین، منسجم ترین و آماده ترین حزب یک قرن گذشته برای هدایت و رهبری انقلاب اتی مردم بوده و آماده کسب قدرت سیاسی و تعیین تکلیف سیاسی میباشد. به نظر من کنگره ما باید رنگ و روی چنین اوضاع و شرایطی را داشته باشد. باید سوتی باشد برای آماده باش حزب و جامعه برای رفتن به استقبال چنین تحولات عظیمی که در پیش داریم. از نظر من همه اینها ما را وا میدارد که به اهمیت آماده شدن صفوف حزب برای دخالت سرنوشت ساز در انقلاب اتی را ببینیم و از این زاویه انتظار داشته باشیم که کنگره ۸، کنگره ای باشد که به این امر مهم پرداخته و از نظر سیاسی بستر انقلاب را برای بزیر کشیدن جمهوری اسلامی و کسب قدرت سیاسی به نیروی خود مردم آماده کند. چون تنها پاسخ برای برون رفتن از جهنم جمهوری اسلامی خود مردم و انقلابشان است.

در يك كلام خلاصه کنم تاكيد من بر تحزب، پیوستن هر چه بیشتر به این حزب است. تاكيد من بر يك آماده باش عمومی و رفتن به استقبال شرایطی که آستان انقلاب است و به صف شدن فعالین حزبی در تمامی هر روزه با حزبان است. زنده باد انقلاب، زنده باد سوسیالیسم، زنده باد حزب

پر توان باد هشتمین کنگره حزب کمونیست کارگری ایران

رفقا دستتان را میفشارم و صمیمانه برگزاری هشتمین کنگره حزب را تبریک میگویم. امروز در شرایطی هشتمین کنگره حزب را برگزار میکنیم که برآستی جشن کمونیستهاست. سالهای سیاه زیادی را پشت سر گذراندیم سالهایی که دیگر انقلاب را

مربوط به گذشتگان میدانستند و خشونت غیر مدرن مینامیدند، سالهایی که بورژوازی با اعلام پایان تاریخ و نابودی کمونیسم بر خرابه های دیوار برلین جشن میگرفت و بازار را تنها راه باقی مانده پیش روی بشریت میدانست و همه کسانی که این دنیا را قابل قبول نمی دانستند، را به رویا پروری متهم میکردند ولی امروز دنیا میبیند که مارکس درست میگفت و ما رویا نمی باقیم چرا که پایه های نظام کثیف سرمایه و سود در وال استریت می لرزد. و معلوم شد که امروز هم انسانی ترین راه نجات انسانیت انقلاب است.

و امروز جشن ماست نه فقط از این رو که جنبش ضد سرمایه اینچنین پر قدرت به پیش میرود بلکه از این بابت که ما امروز مسلح به حزبی هستیم که اجازه نمی دهد جنبش وال استریت تنها تبدیل به یک مد شود، حزبی که نمیگذارد جنبش برهنگی در کشورهای اسلام زده تعبیر هالیوودی شود، حزبی که چشم و گوش جنبش ماست و هر اعتراضی را از لافاه و ابهام بیرون کشیده و به رخ دنیا می آورد. حزبی که میتواند ارتباط بین بی حقوقی کارگر را با تحت ستم بودن زن نشان دهد، حزبی که ضرورت تمامی جنبشهای انقلابی در دنیاست و ما در ایران به پشتوانه سالهای طولانی مبارزه، مسلح به آن هستیم.

از همین رو فراخوانم به تمامی کمونیستها و انسانهای آزادیخواهی که سالها با رژیم اسلامی سرمایه جنگیده اند این است که اگر این دنیا را قبول ندارید، اگر نمیتوانید شاهد صحنه های زشت فرود آمدن تازیانه کار بر بدن نحیف کودکان باشید، اگر از این همه ستم و تبعیض بر زن به فغان آمده اید، اگر فقر و قرودمستی کارگران را تاب نمی آورید، به حزب کمونیست کارگری ایران بپیوندید این حزب ماست چرا که امروز از دید هیچ انسان منصفی دور نیست که قطب کمونیسم و قطب انسانیت را این حزب تشکیل میدهد به این حزب بپیوندید تا با هم این دنیای وارونه را زیر و رو کنیم.

فرح صبری، بهمن ۱۳۹۰
با درود به هشتمین کنگره حزب کمونیست کارگری ایران
رفقا دستتان را میفشاریم و برگزاری هشتمین کنگره حزب را به

رهبران و اعضای حزب و تمامی فعالین و رهبران کارگری و همه انسانهای شریف و آزادیخواه تبریک میگوئیم و بسیار خوشحالیم که توانسته ایم با صفوفی متشکل تر از پیش هشتمین کنگره حزیمان را همراهی کنیم.

کنگره هشتم، که برآمده از غلیان انقلابی توده های به میدان آمده ی سال ۸۸ و بر بستر شکست ملی- اسلامی ها و بی افقی راست پروغرب و گرایش گسترده به راه حل های رادیکال، سوسیالیستی و انسانی برگزار شده، باید که رنگ و بوی شرایط وضعیت انقلابی ایران، منطقه و جهان و جنبش ضد سرمایه داری را در خود داشته باشد و این افق را بازتاب دهد.

رفقا! امروز دیگر حتی گوشه ای از این دنیا برای بشریت این قرن قابل قبول نیست. روزگاری بورژوازی به کشورهای صنعتی خود می بالید و باقی کشورهای به اصطلاح جهان سوم را به امید اینکه روزی صنعتی می شوند و اوضاع خوبی ایجاد خواهد شد، به دنبال سراب سرمایه داری می کشاند اما امروز این سیستم در صنعتی ترین کشورها مانند آمریکا، انگلستان، ایتالیا، آلمان و غیره قابل قبول بشریت این قرن نیست و این ویژگی دوران ماست که باید این سیستم، بدون هیچ تخفیفی از اساس زیر و رو شود.

امیدواریم کنگره بتواند با قدرت هر چه بیشتر گامهای نهایی را برای پیشبرد و رهبری انقلاب، تا سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری حکومتی انسانی، بردارد. پویننده باد کنگره هشتم حزب کمونیست کارگری ایران.

زنده باد حزب آزادی، برابری، حزب پراتیک انقلابی برای تغییر، حزب علیه آپارتاید جنسی، حزب علیه اعدام، حزب علیه سنگسار، حزب سوسیالیسم فوری، حزب انقلاب انسانی برای حکومت انسانی، حزب یک دنیای بهتر!

حوزه برابری بهمن ۹۰
***

جمعی از اعضای حزب کمونیست کارگری در سنندج

ما جمعی از اعضای حزب کمونیست کارگری ایران در سنندج برگزاری کنگره هشتم را به همه رفقای حزب و همه کمونیستها و به تمام انسانهایی که هدفشان نیل به رهایی و برابری و رفاه است تبریک

میگوئیم و برای این کنگره آرزوی موفقیت میکنیم. ما معتقدیم که جامعه ایران و برآورده شدن خواست انقلابی مردم تنها از طریق به قدرت رسیدن این حزب محقق میشود. اینکه حکومت اسلامی سرنگون خواهد شد را همه و حتی آخوندهای کثیف حکومت نیز میدانند. اما پیروزی مردم و رسیدن به مطالبات انسانی جامعه تنها از این راه ممکن است و برای این امر بایستی مردم در ابعاد میلیونی به این حزب بپیوندند. با اجرا شدن برنامه یک دنیای بهتر است که مردم ایران را میتوان با انسانیت انسان پیوند داد و آزادی و برابری را به ارمغان آورد. انقلابات منطقه مثلاً در مصر و لیبی و تونس دیکتاتورها را ساقط کردند اما مسئله دخالت نیروهای ارتجاعی و دول غربی باعث شده است که هنوز کلیت دیکتاتوری و دولتهایی که از بالای سر مردم تشکیل میشوند همچنان حاکم باشند و نظم کهنه را حفاظت کنند. این مسائل است که وظیفه ای سنگین را برای حزب کمونیست کارگری در مسیر رهایی انسان قرار می دهد. ما مطمئن هستیم که این کنگره برای خواستهای مهم و تاریخی مردم پاسخ روشن، عملی و ممکن دارد و گامی بزرگ در مسیر پیروزی انقلاب مردم خواهد بود.

ما تمام انسانهای آزادیخواه و برابری طلب و همه زنان و کارگران و جوانان انقلابی را به پیوستن به حزب کمونیست کارگری فرامیخوانیم. ما معتقدیم که هر کسی که برای رهایی انسان میجنگد باید خود را همراه و در کنار حزب قرار دهد و برای پیروزی انقلاب علیه رژیم اسلامی و برقراری حکومتی انسانی و نظامی سوسیالیستی تلاش کند.

ما برای کنگره هشتم حزب آرزوی موفقیت داریم و دست همه شما عزیزان را به گرمی میفشاریم. جمعی از اعضای حزب کمونیست کارگری در سنندج

تاریخ.....

پیامهای رسیده به کنگره ۸ حزب کمونیست کارگری ایران

در آستانه برگزاری کنگره هشتم حزب کمونیست کارگری از جانب برخی دوستان پیامهایی به کنگره ارسال شده است که ضمن سپاس از این رفقا بخش دیگری از این پیامها را در این شماره انترناسیونال منعکس میکنیم به این امید که در شماره های آتی بتوانیم بقیه را نیز درج نماییم

پیام حوزه حزبی انترناسیونال به کنگره ۸

رفقای رهبری حزب
نمایندگان شرکت کننده در کنگره ۸
حزب
اعضا و فعالین حزبی

با سلامهای گرم و صمیمانه
کنگره ۸ حزب کمونیست
کارگری ایران در یک دوره تاریخی
حساس، تعیین کننده و سرنوشت
سازی برگزار میشود. این دوره
تاریخی که ما فعالین کمونیست
متشکل در حزب در آن قرار گرفته
ایم، دوره ای است که جنبش
سرنگونی طلبی و انقلاب مردم
ایران، انقلابات منطقه خاور میانه
و شمال آفریقا و جنبش ۹۹ در صدی
ها در جهان غرب، در بطن آن در حال
غلیبان، در جوش و خروش و در
جریان است. انقلابات منطقه، تا
همین جا دیکتاتورهای چون بن
علی، مبارک، قذافی و علی عبدالله
صالح را بزیر کشیده و بشار اسد
و خامنه ای و دیگران در نوبت
سرنگونی اند. جنبش صورت گرفته
در دو و نیم سال گذشته در ایران و
تحولات یک سال گذشته در منطقه و
جهان، نشان از دورانی است که نیاز
جوامع دنیا به تغییر در ساختارهای
سیاسی، اجتماعی و اقتصادی را
نشان میدهد. نیاز بشریت متدین به
جامعه ای بری از استثمار، جامعه ای
آزاد و برابر و بدون تبعیض و
نابرابری، که زندگی در آن حق همه
انسانها باشد، با صدای بلند در دل
این جنبشها فریاد زده
میشود. بروشنی و تا همین جا
اثبات شده است که عملی شدن این
تغییر، فقط و فقط به حزب
کمونیستی چون حزب کمونیست
کارگری ایران گره خورده است و ما
چه خوشبختیم که در بطن تحولات
جامعه مان چنین حزبی را داشته و
عضوش هستیم و در زیر پرچم
اش متشکل شده و مبارزه میکنیم.
برای لحظه ای به جنبشهای
کارگری، دفاع از حقوق زنان، دفاع از
حقوق کودک، جنبش جوانان، جنبش
دفاع از پناهندگان، علیه اعدام و

سنگسار بنگرید! سیاستهای این
حزب همچون ستاره ای بر تارک این
جنبشها میدرخشد و رادیکالیسم
همه این جنبشها حاکی از حضور
فعالین و نفوذ سیاسی این حزب
است.

رفقا، امیدواریم و انتظار داریم
که کنگره ۸ کنگره جواب سیاسی و
تشکیلاتی به نیازهای این جنبشها و
بویژه جنبش سرنگونی طلبی و
انقلاب در راه مردم ایران باشد.
فعالین داخل انتظار دارند این کنگره
با انسجام سیاسی و یکپارچگی
حزبی به همه جوانب سیاسی و
تشکیلاتی مورد نظر انقلاب ایران و
نیز در کنار آن به نیازهای جنبش
جهانی طبقه کارگر و مردم منطقه
پردازد و با قرارها و قطعنامه های
سیاسی درخور و شایسته، راهگشای
این تحولات بوده و نقش مهم و
تاریخی ایفا نماید.

با آرزوی برگزاری کنگره ای موفق و
پیروز
زنده باد حزب کمونیست کارگری
ایران
زنده باد انقلاب
زنده باد سوسیالیسم
۱۹ بهمن ۱۳۹۰

***

با سلام به رفقای حاضر در کنگره ۸ حزب کمونیست کارگری ایران

سالهاست که حزب ما نماینده
امر آزادیخواهی و برابری طلبی و در
یک کلام انقلابی گری است. انقلابی
که ما بعنوان تنها راه رهایی جامعه
از همان ابتدا بلند کردیم و به
استقبالش رفته ایم بسیار نزدیک است
و کنگره ما در چنین شرایطی
مییخواهد تشکیل شود. از همین رو
فراخوانمان به همه کمونیست ها و
همه رادیکال ها اینست که گرد این
حزب جمع شوند و مهیای انقلاب
شوند. این امری ضروری و عاجل
است و نباید درنگ کرد. ما سیاست
های مطرح شده توسط رهبری حزب
را کاملاً درست دانسته و افتخار می
کنیم عضو این حزب هستیم. این بار

به همت کمونیسم کارگری نوبت
سوسیالیسم و انقلاب سوسیالیستی
است. زنده باد انقلاب و زنده باد
سوسیالیسم

پرویز پوینده و حامد رضایی

***

پیام به کنگره ۸ حزب کمونیست کارگری ایران

همیشه می گم ای کاش تو این
جامعه ی نابرابر دنیا نمی آمدی و
فرزندی هم بدنیا نمی آوردم!

صبح که از خواب بیدار می شوم
نمی دانم غصه هایم را چطور در
وجود تقسیم کنم. به پسر و دختر
بیکار و بی هدفم فکر کنم؟ یا به
غذایی که باید تهیه کنم برای نهار و
شام با نبودن مواد غذایی کافی
فکر کنم؟ به این همه تحقیر و توهینی
که از جانب همسر و جامعه هر روز
بسر می باره فکر کنم یا به اینکه
تمام تلاشهایم به در بسته می خوره
فکر کنم؟ خلاصه همینطور تا
موقعی که بخوابم درگیری دارم
اطرافیانم که من را اینطور غصه دار
می بینند می گویند ای بابا تنها تو
نیستی که همه ی مردم همین
مشکلات و درگیری های تو را دارند

چرا اینقدر سخت می گیری؟ و من
در جواب اونا می گم برای اینکه می
دونم بجای این زندگی که دارم همه
چی می تونست طور دیگری باشه
جامعه الان می تونست یک جامعه ی
انسانی باشه که حکومتی مردمی
داشته باشه که برای جوونی مثل من،
برای کارش، تحصیلش، مشکلاتش
و... برنامه داشته باشه می شد.
بجای اینکه تمام فکر من متوجه
چیزهای ابتدایی مثل غذا پختن و
جور کردن مواد غذایی و پول برق و
آب و گاز تمام مشکلات ناشی از
بی تاملی و بی پولی باشه متوجه
خودم و خواسته هام و آرزو هام و البته
دیگران و دنیا باشه می شد. منم
بجای اینکه تمام حواسم به این باشه
که روسریم عقب نره یا ساق دستمو
کسی نبینه یک چیزی به دنیا اضافه
می کردم تا این همه احساس
بیهودگی نکنم. می شد به فکر

سلامتیم بودم اگه طب گرو پول
داشتن نبود. می تونستم شاد باشم
اگه بچه ای که با هزار زحمت بزرگ
کردم جلوی چشمانم به مرگ خودش
راضی نبود و نمی گفت اگر نمی
توانستی تامین کنی چرا بدنیا می
آوردی می شد خوشبخت باشم اگه
همه چیز این دنیا برای خوشبختی
انسانها پایه ریزی می شد.

اما اینطور نیست چون جمهوری
اسلامی ها دنیا رو می چرخوند چون
همه بهترینها برای کمترینهاست چون
هنوز مینا احدی ها سر کار نیامدند
چون هنوز انقلابی انسانی برای
حکومتی انسانی برپا نشده و اما
الان با توجه به اوضاع احساس می
کنم تا دنیای بهتر خیلی فاصله
نیست اگه همه دست به دست هم بدم
و همون اول مسبب این همه بدبختی
یعنی جمهوری اسلامی رو سرنگون
کنیم و اونموقع جامعه انسانی برپا
کنیم و امیدوارم هشتمین کنگره ی
حزب کمونیست کارگری راهکارهای
رسیدن به این دنیای بهتر را آسانتر
کند. به امید پیروزی
زیبا محبی از ایران

***

پیامی به کنگره صدای زندگی باسید

با سلامهای گرم و درود های فراوان
ما جمعی از زنان ایران که طعم
تلخ زن بودن در نظام سیاه اسلامی را
چشیده ایم برگزاری هشتمین کنگره
حزب را به شما و تمامی انسانهایی
که برای ایجاد دنیایی شایسته انسان،
مبارزه میکنند تبریک میگوییم و
امیدواریم کنگره بتواند پرچم یک
آلترناتیو انسانی را هرچه شفاف تر و
رسان تر در برابر تمامی جناحهای
بورژوازی که تلاش میکنند بیشترین
تخفیف را از شعله های بر کشیده
انقلاب بگیرند، به اهتزاز در آورد.

رفقا کنگره باید صدای زنانی
باشد که دیگر نمیخواهند ناموس
باشند و سایه خونین غیرت را بر
سرشان تحمل کنند زنانی که برای
حق مادر بودن باید مصائب فراوانی
را متحمل شوند و هر روز در برابر
قوانین اسلامی توهین و تحقیر

میشوند. زنانی که برای عشق ورزشین
سنگسار میشوند و روزگارشان در
زیر چتر منحوس حجاب به سیاهی
کشیده شده است. زنانی که
میخواهند انسان شمرده شوند و از
حقوق برابر برخوردار باشند.

کنگره باید صدای جوانانی باشد
که بیکاری و اعتیاد بلای جانیشان
شده است و حق برخورداری از یک
زندگی سالم را از آنها سلب کرده
است، جوانانی که خلاصی از تمامی
سنتهای عقب افتاده را فریاد میزنند
و میخواهند در قرن بیست و یک
آنطور که شایسته انسان است زندگی
کنند و صدای کارگرانی باشد که زیر
بار سنگین گرانی و فقر له شده اند و
دیگر نمیخواهند مزد بگیرمانند.

ما امیدواریم کنگره بتواند هر
چه قدرتمند تر در زیر و کردن این
دنیای غیر انسانی گام بردارد و نوید
دنیای بهتری را برای بشریت فریاد
بزند.

ما همه زنان جوانان و کارگران را
به متشکل شدن در حزب کمونیست
کارگری ایران فرامیخوانیم چرا که
تنها با مطالبات یک دنیای بهتر
میتوان زندگی شایسته انسان را بر پا
کرد.

دستان را میفشاریم

جمع ندای زن

***

در چه شرایطی به استقبال کنگره هشتم میرویم

رها از ایران

در آستانه کنگره ۸، کنگره ای
که به نظر من باید کنگره آماده شدن
حزب برای سازماندهی و رهبری
انقلاب و کسب قدرت سیاسی
نامید، این نامه را مینویسم.
واقعیت اینست که اکنون در پایان
سال ۹۰ و بعد از خیزش انقلابی
مردم در سال ۸۸ در یک مقطع
حساس سیاسی کنگره ما تشکیل
میشود و باید با همین افق و چشم
انداز به استقبالش رویم. جامعه
ایران در حالتی انفجاری قرار دارد و
هران احتمال دارد، در گوشه ای و به

سرنگون"، "قاتلین در تهران سرنگون" از طرف هفتاد نفر در میدان بزرگ این شهر به طرف کسانی که می خواستند در کنسرت ایرانی که در محل شهرداری برگزار شده بود، شرکت کنند، فریاد زده میشد.

در بخشی از این مطلب از قول فریده آرمان که یکی از سخنرانان این تظاهرات است، می نویسد:

فریده میگوید: آنها دستانشان خونی است، آنها بسیاری رادر ایران شکنجه و اعدام کرده اند. حالا رژیم ایران زیر فشار بسیاری است برای همین دست به برگزاری اینچنین برنامه هایی می زند. این ننگ آور است که به یک رژیم دیکتاتوری اجازه داده شود که در محل شهرداری برنامه داشته باشند.

سپس گزارش سید سونسکا ادامه میدهد و مینویسد: "ناگهان وضعیت شلوغ شد در طبقه دوم شهرداری، فریده آرمان وارد محل سالن شده و شروع کرد با صدای بلند به فارسی صحبت کردن به او با فریاد جواب می دادند. یک پلیس نگهبان او را با خود به بیرون برد. در این میان او اعلامیه هایی را که با خود داشت در سالن پرت کرد. او به بیرون منتقل شد در حالی که شعار میداد و فریاد می زد یک مرد هم با فریاد پاسخ میداد. موقعی که او به بیرون آمد میکروفون را به دست گرفت و به سخنرانی پرداخت و گفت: "من اعلامیه به زبان فارسی از قبل آمده کرده بودم. به آنها که در سالن نشسته بودند دادم و گفتم که در همین محل ما جشن سرنگونی این رژیم را برگزار خواهیم کرد.

خانم لویز بورمن از حزب مدرات و جانشین اداره فرهنگ این شهر در پاسخ به این اعتراضات گفت که احتمالاً ما باید ضوابطمان را

اعتراضی متحدانه و موفق علیه حضور عوامل جمهوری اسلامی در جنوب سوئد!

گرفتند. شماری از تظاهرات کنندگان نیز موفق شدند به داخل سالن وارد شوند و خطاب به عوامل و موجب بگیران رژیم اعلام کردند که شما "دستانتان به خون مردم آغشته است و ننگ بر شما باد!"

این اعتراض تا دقایقی قبل از ساعت ۷ عصر ادامه پیدا کرد و سپس تظاهرکنندگان با سردادن شعار و رقص و پایکوبی برای سرنگون ساختن جمهوری اسلامی و برپایی یک جامعه انسانی در ایران به تظاهرات خود پایان دادند.

تظاهرات روز ۷ فوریه نشان داد که چگونه می توان به نیروی متحد انسانهای شریف و آزادیخواه حضور جمهوری اسلامی در خارج کشور را به شکست کشاند و مراسم جشن عوامل رژیم را به مراسم بی اعتباری و خواری و ذللی بیشتر برای آنها تبدیل کرد. در آخر ما به همه شرکت کنندگان در این تظاهرات موفقیت آمیز خسته نباشید می گوئیم.

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران- سوئد (مالمو)

۷ فوریه ۲۰۱۲

***

در روزنامه جنوب سوئد سید سونسکا روز بعد از تظاهرات لوند مقاله ای منتشر شده است با عنوان "شرکت کنندگان در کنسرت با شعار دادن مواجه شدند"

"در این مقاله آمده است که در تظاهرات ۷ فوریه در لوند شعارهای جمهوری تروریستی اسلامی

عصر روز سه شنبه ۷ فوریه شهر لوند واقع در جنوب سوئد شاهد اعتراض نیرومند مخالفین جمهوری اسلامی علیه "هفته فرهنگی" رژیم اسلامی در این شهر بود. عوامل جمهوری اسلامی در این شهر تحت عنوان برنامه های فرهنگی می خواستند تولد ننگین رژیم اعدام و جنایت جمهوری اسلامی را منجمله با برگزاری یک کنسرت جشن بگیرند. از ساعت ۵ بعد از ظهر مخالفین جمهوری اسلامی در محل برگزاری این جشن واقع در مرکز شهر لوند گرد آمدند و علیه رژیم دست به افشاکری زدند. مخالفین با سردادن شعار و ایراد سخنرانی اعتراض شدید خود را نسبت به حضور عوامل جمهوری اسلامی که با سازماندهی مستقیم سفارت می خواستند دهه فجر (زجر) خود را در لوند برگزار کنند، اعلام داشتند.

در هوای سرد زمستانی تظاهر کنندگان توانستند با گرمی شعارهای کوبنده علیه جمهوری اسلامی و در همبستگی با مبارزات مردم ایران توجه عموم و رهگذران را به خود جلب کنند. حسن صالحی، مریم طاهری و فریده آرمان از جمله کسانی بودند که در این تظاهرات سخنرانی های پرشوری به زبانهای سوئدی و فارسی کردند. در سخنرانی های سوئدی بویژه پرونده جنایت و سرکوب رژیم اسلامی و موقعیت درهم ریخته آن برای حاضرین بازگو شد. همچنین مسئولین stadhallen شهر را به عوامل رژیم کرایه داده بودند مورد انتقاد شدید قرار

هنگام اجاره دادن لوکالهایمان. اجاره بدهد که که به یک دیکتاتور بازبینی کنیم. این خیلی جالب وابسته است. من از بابت این مشکل نیست که آدم لوکالش را به سازمانی احساس سربلندی نمی کنم.

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری

سردبیر: کاظم نیکخواه

kazem.nikkhah@gmail.com

دستیار سردبیر: شهاب دانشفر

هماهنگ کننده صفحه بازتاب: بهروز مهرآبادی

ای میل: anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته روز جمعه منتشر میشود

رفاه و خوشبختی همین امروز ممکن است

عامل فقر جمهوری اسلامی است. با سرنگونی این حکومت و با مصادره اموالی که سران رژیم، آیت اله ها، رانت خواران و میلیاردرها غارت کرده اند، میتوان بلافاصله آب و برق و گاز و طب و آموزش و پرورش را برای همه جامعه رایگان کرد. با میلیاردها دلاری که هر ماه صرف زندان و سرکوبگران میشود میتوان برای همه مردم مسکن مناسب ساخت. با کوتاه کردن دست امام جمعه ها و موسسات مذهبی از خزانه مملکت میتوان زندگی شاد و انسانی برای همه کودکان فراهم کرد. نیروی کار و متخصص و امکانات برای خوشبختی همه مردم وجود دارد. باید جمهوری اسلامی را از سر راه برداشت.

برای سرنگونی جمهوری اسلامی و ایجاد جامعه ای انسانی،

برای تحقق رفاه و آزادی و برابری،

به حزب کمونیست کارگری پیوندید!

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!